МІНІСТЕРСТВО ФІНАНСІВ УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНИЙ ПОДАТКОВИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ФАКУЛЬТЕТ ФІНАНСІВ ТА ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

КАФЕДРА КОМП'ЮТЕРНИХ ТА ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ І СИСТЕМ

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на тему: Розробка вебсайту з використанням користувацького досвіду японського вебдизайну

Здобувача вищої освіти першого (бакалаврського) рівня,
IV курсу, групи ЦДБ-21-1, спеціальності 122 «Комп'ютерні науки»,
освітня програма «Технології цифрового дизайну»

_____ Саханди Аліни Іванівни
(підпис) (прізвище, ім'я, по батькові)

Науковий керівник _____ Ратушняк Тетяна Володимирівна, к.ф.-м.н., доцент
(підпис) (прізвище, ім'я, по батькові, науковий ступінь, вчене звання)

Керівник освітньо-професійної програми _____ Ратушняк Тетяна Володимирівна, к.ф.-м.н., доцент
(підпис) (прізвище, ім'я, по батькові, науковий ступінь, вчене звання)

Допущено до захисту за рішенням кафедри комп'ютерних та інформаційних технологій і систем протокол від «13» травня 2025 № 18

Завідувач кафедри _____ Філоненко Михайло Миколайович, к.ф.-м.н., доцент
(підпис) (прізвище, ім'я, по батькові, науковий ступінь, вчене звання)

Ірпінь – 2025

Реєстрація № 70 29.05.2025 (дата) (підпис відповідальної особи)

Результати перевірки до захисту (до захисту, на доопрацювання) 29.05.2025 (дата) (підпис)

Результат захисту 5 (відмінно) (оцінка) 11.06.2025 (дата) (підпис)

Голова комісії: (підпис) В.М. Франчук

Члени комісії: (підпис) М.М. Філоненко

(підпис) Т.В. Ратушняк

(підпис) В.О. Ніжегородцев

БЛАНК ОЦІНЮВАННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

Об'єкти контролю	Діапазон оцінки в балах	Фактична кількість балів	Примітки	Дата, П.І.Б.: керівника, голови комісії членів комісії,секретаря, (підписи)
ОЦІНЮВАННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ КОМІСІЄЮ ПО ЗАХИСТУ				
1. Зміст випускної роботи (якість теоретичного матеріалу, його зв'язок з практичним, вміння представляти матеріал в логічній послідовності, наявність висновків та пропозицій)	**від 0 до 30**	27		Ратушняк Т.В. Франчук В.М.
2. Дотримання вимог щодо оформлення	**від 0 до 10**	9		Філоненко М.М. Ратушняк Т.В.
3. Вчасне виконання роботи на всіх етапах у встановлені кафедрою терміни	**від 0 до 5**	4		Ніжегородцев В.О.
4. Рецензент	**від 0 до 5**	5		Суховецька Л.П.
РАЗОМ БАЛІВ	**від 0 до 50**	45		

Оцінювання кваліфікаційної роботи науковим керівником – 45 балів.

ПЕРЕВЕДЕННЯ ОЦІНКИ ЗА 100-БАЛЬНОЮ ШКАЛОЮ ДО НАЦІОНАЛЬНОЇ ШКАЛИ ТА ШКАЛИ ЄКТС

Оцінка за 100-бальною шкалою	Оцінка за шкалоюЄКТС	Оцінка за національною шкалою	Дата	П.І.Б.: голови, членів комісії, секретаря, (підпис)
90	A	5 (відмінно)	11.06.2025	Франчук В.М. Філоненко М.М. Ратушняк Т.В. Ніжегородцев В.О. Суховецька Л.П.

ПРАВИЛА ПЕРЕВЕДЕННЯ ОЦІНОК ДО НАЦІОНАЛЬНОЇ ШКАЛИ ТА ШКАЛИ ЄКТС

Оцінка за 100-бальною шкалою	Оцінка за шкалою ЄКТС	Оцінка за національною шкалою
90-100	A	5 (відмінно)
80-89	B	4 (добре)
70-79	C	
60-69	D	3 (задовільно)
50-59	E	
35-49	FX	2 (незадовільно)

Факультет фінансів та цифрових технологій
Кафедра комп'ютерних та інформаційних технологій і систем
Галузь знань: 12 «Інформаційні технології»
Спеціальність: 122 «Комп'ютерні науки»
Освітня програма: «Технології цифрового дизайну»

Затверджую
Завідувач кафедри _____ Філоненко М.М.
«14» листопада 2024

Завдання на кваліфікаційну роботу
здобувачу вищої освіти
Саханді Аліні Іванівні
(прізвище, ім'я, по батькові)

1. Тема кваліфікаційної роботи Розробка вебсайту з використанням користувацького досвіду японського вебдизайну
Затверджена наказом ректора від «13» листопада 2024 № 1717
2. Строк здачі закінченої роботи «12» травня 2025
3. Мета роботи: розробити вебсайт з врахуванням принципів японського UX/UI-дизайну.
Об'єкт дослідження: принципи японського UI/UX-дизайну, інформаційні технології та цифрові інструменти розробки вебсайту.
Предмет дослідження: візуальні, стилістичні та функціональні рішення у вебдизайні, що ґрунтуються на японському користувацькому досвіді; методи розробки, етапи розробки вебсайту.
Орієнтовна база дослідження: наукові публікації з розробки вебсайтів; кейси та статті про японський вебдизайн; блоги провідних студій та приклади інтерфейсів японських брендів.
4. Вихідні дані до роботи: програмне забезпечення для розробки вебсайту; японські дизайн-патерни вебсайтів; японські новели.
5. Перелік графічного матеріалу: Об'єкт презентації на сайті –східна новела «Магістр диявольського культу»; Візуальний дизайн сайту; Типографіка сайту; Дизайн окремих блоків вебсайту.
6. Зміст кваліфікаційної роботи (перелік питань за кожним розділом)

ВСТУП
РОЗДІЛ 1. ІДЕОЛОГІЯ, СТИЛІ ТА ГЛОБАЛЬНИЙ ВПЛИВ ЯПОНСЬКОГО ВЕБДИЗАЙНУ
1.1. Вебдизайн як інтеграція естетики, технології та ідеології
1.2. Японський вебдизайн: цінності, естетика та культурні джерела
1.3. Принципи композиції та візуальної виразності у японському UX
1.4. Емоційний вимір та інтерфейсна взаємодія в японському UX
1.5. Порівняльний аналіз японського та західного UX-дизайну
РОЗДІЛ 2. МЕТОДОЛОГІЯ ТА КОНЦЕПТУАЛЬНЕ ОБҐРУНТУВАННЯ РОЗРОБКИ ВЕБСАЙТУ З УРАХУВАННЯМ ЯПОНСЬКИХ UX-ПРИНЦИПІВ
2.1. Функціональна адаптація японського UX-дизайну для України під час війни
2.2. Емоційна підтримка через дизайн: мінімалізм, ва-бі сабі, кавай і культура ввічливості
2.3. Стратегія гуманного UX/UI: мобільні рішення, безпека і кризові сервіси
2.4. Підтримка локальних брендів та освітніх проєктів через японську естетику
2.5. Перспективи трансформації українського UX через японський культурний досвід

РОЗДІЛ 3. ПРАКТИЧНА РЕАЛІЗАЦІЯ: СТВОРЕННЯ ВЕБСАЙТУ ІЗ ЗАСТОСУВАННЯМ ЯПОНСЬКИХ UX/UI-ПІДХОДІВ
3.1 Загальні поняття та ідейні витоки
3.2 Реалізація UX/UI: розташування елементів та технічні деталі
3.3 Стилістика та ідеї
3.4 Поєднання японських та західних технік
ВИСНОВКИ
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ
ДОДАТКИ

7. Календарний план виконання роботи

№ п/п	Назва етапів кваліфікаційноїроботи	Строк виконання етапів роботи	
		За планом	Фактично
1	2	3	4
1	Вибір теми, підбір літературних джерел, формування структури кваліфікаційної роботи	До 30.10.2024	До 30.10.2024
2	**І розділ** (розкрити сутність і стан дослідження наукової проблематики роботи, після чого навести її загальну характеристику; огляд літератури за темою і вибір конкретних напрямів досліджень)	25.12.2024	25.12.2024
3	**ІІ розділ** (аналіз експериментальної частини про методики досліджень)	15.02.2025	15.02.2025
4	**ІІІ розділ** (проведені теоретичні і (або) експериментальні дослідження та проектні рішення)	14.04.2025	14.04.2025
5	**Висновки**	01.05.2025	01.05.2025
6	Доопрацювання роботи з урахуванням зауважень наукового керівника	09.05.2025	09.05.2025
7	Отримання відгуку керівника	03.06.2025	03.06.2025
8	Отримання зовнішньої рецензії	05.06.2025	05.06.2025

8. Дата видачі завдання «14» листопада 2024

9. Керівник кваліфікаційної роботи — (підпис) Ратушняк Т.В. (прізвище, ініціали)

10. Керівник освітньо-професійної програми — (підпис) Ратушняк Т.В. (прізвище, ініціали)

11. Завдання до виконання отримав здобувач вищої освіти — (підпис) Саханда А.І. (прізвище, ініціали)

АНОТАЦІЯ

Розробка вебсайту

з використанням користувацького досвіду японського вебдизайну

Мета роботи: розробити вебсайт з врахуванням принципів японського UX/UI-дизайну.

Завдання дослідження: ознайомлення з теоретичними основами та практичними кейсами японського UI/UX-дизайну; огляд сучасних інформаційних технологій та цифрових інструментів розробки сайту-візитівки; розробка дизайн-макету вебсайту з врахуванням принципів японського UI/UX-дизайну; проведення тестування та оцінки ефективності розробленого дизайну вебсайту.

Об'єкт дослідження: принципи японського UI/UX-дизайну, інформаційні технології та цифрові інструменти розробки вебсайту.

Предмет дослідження візуальні, стилістичні та функціональні рішення у вебдизайні, що ґрунтуються на японському користувацькому досвіді; методи розробки, етапи розробки вебсайту.

Методи дослідження: аналіз літературних джерел – для вивчення теоретичних основ вебдизайну та цифрових інструментів для його розробки, порівняльний аналіз – для оцінки відмінностей між західними та східними підходами до вебдизайну, практичний метод – для розробки дизайн-макету та верстки вебсайту, метод тестування – для перевірки функціональності вебсайту.

База дослідження: наукові публікації з розробки вебсайтів; кейси та статті про японський вебдизайн; блоги провідних студій та приклади інтерфейсів японських брендів.

Одержані результати можуть бути використані у проєктуванні, розробці чи адаптації таких вебсайтів, які за тематикою контенту або цільовою аудиторією потребують дизайну, спрямованого на створення психологічного комфорту в цифровому середовищі, зокрема в умовах постійного інформаційного навантаження.

Кваліфікаційна робота містить 54 сторінки, 6 рисунків, 1 таблицю, список використаних джерел з 47 найменувань, 3 додатки.

Ключові слова: цифрове проєктування, вебдизайн, UX/UI-дизайн, японський вебдизайн, лендінг, HTML, CSS.

Рік виконання кваліфікаційної роботи 2025.

Рік захисту роботи 2025.

ABSTRACT

Website development using the user experience of Japanese web design

Purpose of the work: to develop a website taking into account the principles of Japanese UX/UI design.

Research objectives: to familiarize yourself with the theoretical foundations and practical cases of Japanese UI/UX design; review of modern information technologies and digital tools for developing a business card site; develop a website design layout taking into account the principles of Japanese UI/UX design; conduct testing and evaluate the effectiveness of the developed website design.

Research object: principles of Japanese UI/UX design, information technologies and digital tools for website development.

The subject of the research is visual, stylistic and functional solutions in web design based on Japanese user experience; development methods, stages of website development.

Research methods: analysis of literary sources - to study the theoretical foundations of web design and digital tools for its development, comparative analysis - to assess the differences between Western and Eastern approaches to web design, practical method - to develop a design layout and website layout, testing method - to check the functionality of the website.

Research base: scientific publications on website development; cases and articles on Japanese web design; blogs of leading studios and examples of interfaces of Japanese brands.

The results obtained can be used in the design, development or adaptation of such websites that, by content or target audience, require a design aimed at creating psychological comfort in the digital environment, in particular in conditions of constant information overload.

The qualification work contains 54 pages, 6 figures, 1 table, a list of used sources of 47 names, 3 appendices.

Keywords: digital design, web design, UX/UI design, Japanese web design, landing page, HTML, CSS.

Year of completion of the qualification work 2025.

Year of defense of the work 2025.

ЗМІСТ

ВСТУП.....3
РОЗДІЛ 1. ІДЕОЛОГІЯ, СТИЛІ ТА ГЛОБАЛЬНИЙ ВПЛИВ ЯПОНСЬКОГО ВЕБДИЗАЙНУ.....5
1.1. Вебдизайн як інтеграція естетики, технології та ідеології.....5
1.2. Японський вебдизайн: цінності, естетика та культурні джерела.....7
1.3. Принципи композиції та візуальної виразності у японському UX.....12
1.4. Емоційний вимір та інтерфейсна взаємодія в японському UX.....16
1.5. Порівняльний аналіз японського та західного UX-дизайну.....18
РОЗДІЛ 2. МЕТОДОЛОГІЯ ТА КОНЦЕПТУАЛЬНЕ ОБҐРУНТУВАННЯ РОЗРОБКИ ВЕБСАЙТУ З УРАХУВАННЯМ ЯПОНСЬКИХ UX-ПРИНЦИПІВ..... 21
2.1. Функціональна адаптація японського UX-дизайну для України під час війни.....21
2.2. Емоційна підтримка через дизайн: мінімалізм, ва-бі сабі, кавай і культура ввічливості.....22
2.3. Стратегія гуманного UX/UI: мобільні рішення, безпека і кризові сервіси25
2.4. Підтримка локальних брендів та освітніх проєктів через японську естетику.....27
2.5. Перспективи трансформації українського UX через японський культурний досвід.....29
РОЗДІЛ 3. ПРАКТИЧНА РЕАЛІЗАЦІЯ: СТВОРЕННЯ ВЕБСАЙТУ ІЗ ЗАСТОСУВАННЯМ ЯПОНСЬКИХ UX/UI-ПІДХОДІВ.....32
3.1 Загальні поняття та ідейні витоки.....32
3.2 Реалізація UX/UI: розташування елементів та технічні деталі.....34
3.3 Стилістика та ідеї.....36
3.4 Поєднання японських та західних технік.....42
ВИСНОВКИ.....48
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....50
ДОДАТКИ.....56

ВСТУП

Сьогодні, коли інтернет став головним каналом комунікації та інформації, особливо важливим є не лише те, що розміщено на вебсторінці, а й те, як саме користувач із нею взаємодіє й які емоції ця взаємодія викликає. У цій роботі досліджено, як давні японські концепції мінімалізму, усвідомленого простору «ма» та естетики wabi-sabi можуть оживити сучасний український вебдизайн. Замість того, щоб насичувати сторінки великою кількістю декоративних елементів, ми звернулися до філософії, що цінує порожнечу як активний простір: достатні відступи між блоками, обмежена кольорова палітра й плавна, ненав’язлива анімація формують ненапружений темп сприйняття та дозволяють зосередитися на головному контенті.

В основі теоретичної частини лежить аналіз японського підходу до інтерфейсів як до середовища духовної рівноваги: «ма» забезпечує паузи, вабі-сабі підкреслює красу недосконалості, а легкі свідомі мікроанімації під час наведення чи прокрутки сприяють емоційній влучності повідомлень. Разом із цим враховано принцип omotenashi — безкорисливої гостинності, що в інтерфейсі втілюється через «доброзичливий» тон сповіщень і підказок, а також прозору, але турботливу мовну форму. Підґрунтям методології стала ідея адаптації цих абстрактних концепцій до конкретних потреб української аудиторії, яка шукає не лише ефективний інструмент, але й психологічний комфорт в умовах постійного інформаційного навантаження.

У практичній частині роботі втілено ці принципи в єдину структуру односторінкового сайту, створеного виключно на HTML, CSS і Vanilla JavaScript без залучення важких фреймворків. Семантична розмітка забезпечує коректну індексацію пошуковими системами та читаємість для технологій доступності, а прості мікровзаємодії — плавний fade-in, делікатні hover-ефекти і м’який скрол — формують ненав’язливий, «органічний» ритм, у якому кожен блок контенту «випливає» у потрібний момент.

Замість традиційних західних патернів агресивних поп-апів чи строкатих банерів, у роботі застосовані стримані діалоги й ненав’язливі візуальні натяки, які підтримують дух японської уваги до деталей.

РОЗДІЛ 1. ІДЕОЛОГІЯ, СТИЛІ ТА ГЛОБАЛЬНИЙ ВПЛИВ ЯПОНСЬКОГО ВЕБДИЗАЙНУ

1.1. Вебдизайн як інтеграція естетики, технології та ідеології

Вебдизайн, як явище об'єднує естетику, технологію та психологію сприйняття, створюючи тонкий міст між функціональністю та емоцією. У сучасному цифровому світі, де щодня народжуються тисячі нових платформ, саме дизайн стає вирішальним чинником у залученні та утриманні уваги користувача. Він виконує роль «мовчазного посередника» між контентом і відвідувачем: непомітно структурує інформацію, розставляє акценти, направляє емоції користувача у потрібному руслі. Без необхідності у словах, без нав'язування, за допомогою лише візуальних засобів вебдизайн формує перше враження, яке, як відомо, часто визначає подальшу поведінку людини на сайті — залишитися чи піти.

Однак для досягнення такого ефекту необхідно не просто створити привабливий візуальний образ, а й забезпечити зручний та емоційно комфортний досвід взаємодії з інтерфейсом. У цьому контексті особливу роль відіграє користувацький досвід (User Experience, UX) — комплексне поняття, яке охоплює всі аспекти контакту людини з цифровим продуктом. UX починається з першого погляду на сайт, першого кліку і продовжується до останньої дії користувача. Це не лише про технічну зручність навігації або швидкість завантаження сторінок — це насамперед про враження, які залишаються після взаємодії.

Якісний UX означає, що інтерфейс не лише інтуїтивно зрозумілий, а й емоційно співзвучний очікуванням користувача. Він створює враження, що продукт розроблений спеціально для конкретної людини, враховує її потреби та передбачає її бажання. Вебдизайн, який ігнорує важливість UX, швидко втрачає аудиторію: навіть найяскравіші візуальні ефекти не врятують сайт, якщо користувачеві незручно або незрозуміло, що робити далі. Натомість ретельно продуманий UX здатен не тільки підвищити лояльність користувачів, а й

сформувати з ними емоційний зв'язок, що виходить далеко за межі стандартної взаємодії "користувач–продукт".

Поглиблюючи аналіз, слід зазначити, що вебдизайн — це не лише мистецтво візуальних ефектів, красивої типографіки чи продуманих кольорових рішень. Якщо розглядати його глибше, стає очевидним: кожна кнопка, кожен шрифт, кожен відступ на сторінці — це результат серйозного дослідження, аналізу поведінкових моделей та психології сприйняття. Вебдизайн — це передусім проектування досвіду, створення зрозумілого, логічного, комфортного середовища для користувача. Завдання справжнього дизайну полягає не тільки в тому, щоб привернути увагу, але й у тому, щоб забезпечити логічну та приємну взаємодію на всіх етапах роботи із продуктом.

Окрім технічних та візуальних аспектів, важливо усвідомити, що справжній вебдизайн неможливий без глибокої ідеологічної основи. Ідеологія, яка стоїть за дизайном, визначає не лише зовнішній вигляд продукту, а й його характер, інтонацію комунікації, цінності, які він транслює. Кожне візуальне рішення — це носій сенсу. Саме ідеологія формує темп взаємодії, емоційний тон, що супроводжує користувача під час роботи із сайтом.

Тому питання естетики не можна розглядати у відриві від питання змісту. Дизайн без ідеї — це лише гарна картинка, що швидко втрачає свою привабливість. Натомість справжній вебдизайн завжди є синтезом трьох складових: візуальної естетики, емоційного наповнення та логічної структури. Лише завдяки гармонійному поєднанню цих трьох вимірів вдається створити інтерфейс, який не тільки приваблює, але й надихає, заспокоює, направляє, допомагає людині відчувати себе комфортно у цифровому середовищі.

Таким чином, сучасний вебдизайн — це більше, ніж технологія чи прикладне мистецтво. Це філософія створення простору, де людина відчуває повагу, увагу та підтримку — навіть тоді, коли йдеться про кілька секунд перебування на сайті.

1.2. Японський вебдизайн: цінності, естетика та культурні джерела

У сучасному вебдизайні японський підхід займає особливе місце завдяки своїй унікальній філософії, що поєднує в собі естетику, гуманістичні цінності та багатовікові культурні традиції. Японський вебдизайн не просто є альтернативою західним підходам, орієнтованим на функціональність і швидкість. Він створює цілісну систему взаємодії, де кожний елемент має глибинний зміст, а сам процес користування перетворюється на особливий емоційний досвід.

На відміну від західної традиції, що прагне раціональності та ефективності, японський підхід ставить на перше місце емоцію, символіку й внутрішню гармонію. У центрі такого UX-дизайну стоїть людина не просто як користувач, а як чутлива істота, що шукає сенс і комфорт навіть у цифровому середовищі. Японський вебдизайн не квапить і не диктує, а супроводжує, запрошуючи користувача до споглядальної взаємодії. Інтерфейс стає не лише зручним, але й таким, що передає культуру, традиції та світогляд, віддзеркалюючи цінності японського суспільства, де важливим є не тільки результат, а й шлях до нього.

Коріння японського дизайнерського мислення сягає глибинних духовних практик, серед яких визначальною є дзен-буддистська традиція з її акцентом на споглядальність та самопізнання. У XII ст. дзен приніс у художню культуру Японії нове розуміння краси: вона не зводиться до суми видимих форм, а народжується в тонкій взаємодії присутнього й відсутнього. Тому в мистецтві чайної церемонії, сухих садів «каресансуй» чи монохромної каліграфії не менш важливими за предмети – є паузи, тиша та порожнеча навколо них. Саме завдяки дзен оформилися два ключові естетичні мотиви, що пізніше стали методологічними орієнтирами сучасного дизайну: «ма» — інтервал між елементами, і «йохаку-но-бі» — «врода залишеного білого простору».

Концепція «ма» вчить сприймати порожнечу не як дефіцит змісту, а як ресурс смислу: пауза між мазками пензля оживлює композицію, а проміжок між звуками задає ритм музичній фразі. У цифрових продуктах це

трансформується в чіткий баланс позитивного й негативного простору, де світлі поля навколо кнопок чи між блоками тексту не просто «розвантажують» інтерфейс, а дають користувачу можливість зосередитися на головному сценарії взаємодії. Відмовляючись від надмірних декоративних елементів, дизайнери насичують кожен піксель потенціалом дії або спокою, що знижує когнітивне навантаження і посилює емоційний відгук.

Суміжне з «ма» поняття «вабі-сабі» підкреслює красу мінливості та скромності. Воно спонукає відмовитися від ідеально симетричних компоновок і глянцю на користь живої фактури, «дихання» матеріалу, несхованих слідів часу. У веб-середовищі цей принцип реалізується через незамкнені сітки, м’які градієнти й асиметричні розміщення контенту, що на підсвідомому рівні нагадують користувачеві про його участь у динамічному, а не статичному середовищі.

На психологічному рівні дзен-підхід будує стратегію емоційної економії: замість активного стимулювання уваги контрастами й анімацією, він створює спокійний простір, де увага збирається природно. Такий дизайн резонує з сучасними дослідженнями нейроестетики, які доводять, що упорядкований негативний простір знижує частоту кліпань ока, покращує розпізнавання патернів і сприяє формуванню довготривалої пам’яті про бренд.

Дзен-практика сформувала не тільки формальний мінімалізм японського дизайну, а й етику взаємодії, де відсутність стає потужним носієм сенсу. Коли цифровий продукт інтегрує принцип «ма», він відтворює культурно вкорінений сценарій уважності та спокою, пропонуючи користувачеві не просто функцію, а момент для усвідомленого переживання.

Просторий негативний простір, що виростає з принципу «ма», формує емоційний ритм інтерфейсу. У дизайні він перестає бути пасивним тлом і перетворюється на активний носій змісту, через який користувач не лише читає інформацію, а й відчуває атмосферу спокою та порядку. «Ма» фіксує паузу між контентом і дозволяє погляду природно переходити від одного акценту до

іншого, утверджуючи взаємодію не як безперервний потік стимулів, а як зважений діалог.

Вабі-сабі привносить у цифровий простір ідею краси, що народжується з недосконалості. Ледь відчутна асиметрія розміщення елементів, спокійні текстури чи приглушені відтінки підкреслюють людську природу середовища й нагадують про мінливість будь-якого досвіду. Візуальна асиметрія, тут, не руйнує порядку, а навпаки — створює відчуття тепла і близькості, тяжіння до предметного світу.

«Юґен» зосереджується на прихованій красі. Інтерфейс, побудований на цьому принципі, майже нічого не демонструє прямо: він натякає, запрошує дослідити глибину шарів, залишає простір для уяви. Напівпрозорі накладання, м’які переходи кольору й делікатні тіні підсилюють відчуття перспективи, у якій користувач сам відкриває сенси, немов споглядає туманні обриси віддалених гір.

Шінра — цілісність, що виникає через асиметрію — додає композиції напруги й рівноваги водночас. Коли велика порожнина «живе поруч» з компактним кластером елементів, погляд рухається природною траєкторією, а структура сторінки сприймається органічно, ніби повторює ритми живої природи. Така збалансована напруга допомагає уникнути статичності та оживлює взаємодію без додаткових візуальних атракцій.

Об’єднавши «ма», «вабі-сабі», «юґен» і «шінра», вебдизайнер формує середовище, де простір, недосконалість, натяк і асиметрія працюють як єдиний наративний інструмент. Цей підхід не диктує користувачеві, а ніжно веде його крізь інтерфейс, перетворюючи кожну взаємодію на спокійний акт усвідомленого досвіду.

Продовжуючи розгляд впливу дзен-буддизму, варто особливо наголосити на концепції дзен-мінімалізму, яка набула широкого поширення в сучасному цифровому дизайні. Проте важливо розуміти, що дзен-мінімалізм — це не просто прагнення до візуальної простоти або скорочення кількості елементів. Це світогляд, у якому кожен елемент існує не для того, щоб вражати чи

домінувати, а для того, щоб співіснувати в гармонії з простором і користувачем. У такому підході простір між елементами стає настільки ж важливим, як і самі елементи: він створює атмосферу спокою, дає користувачеві можливість зупинитися, вдуматися, відчути.

У цифровому середовищі цей принцип втілюється через великі відступи, спокійні природні кольори, лаконічну графіку й логічно побудовані структури. Вебсторінки, оформлені в стилі дзен-мінімалізму, не примушують до активної взаємодії, а дозволяють користувачеві бути присутнім у цифровому середовищі без відчуття тиску. Такий дизайн активно використовується в освітніх платформах, екологічних проєктах, сервісах для культурних установ — у тих сферах, де зміст має переважати над формою, а досвід користувача має бути глибоким і спокійним.

Культура «кавай», що виросла з молодіжного експерименту 1970-х і вийшла за межі шкільних зошитів, перетворилася на самостійний дизайн-код, побудований на інтуїтивних сигналах доброзичливості та турботи. Її ґенезу часто пов’язують із поширенням «м’якого письма» — округлих ієрогліфів і крихітних малюнків-емблем, які порушували офіційні норми, але водночас створювали атмосферу емоційної близькості серед однолітків. Подальша комерціалізація феномена, втілена брендом Sanrio з його маскотом Hello Kitty, закріпила у свідомості образи пухкості, пастельної палітри і гіперспрощених форм як маркери безпеки. На відміну від дзен-мінімалізму, що апелює до спокою через стриманість, кавай викликає відчуття затишного «соціального кокона», у якому користувач отримує мовчазне запрошення до гри та експерименту без страху помилки.

Психологічною основою такого підходу є концепт «амае» — бажання відчути опіку інших та пробачення, через їх «слабкість». Інакше кажучи, кавай-естетика програмує інтерфейс на роль «доброго товариша», який реагує на дії користувача не сухими системними попередженнями, а теплою мовою підтримки. Округлі кнопки без гострих кутів миттєво сигналізують на «неболісний» дотик, приглушені рожеві або м’ятні тони знижують візуальний

стрес, а невеликі анімовані персонажі беруть на себе функцію посередника між людиною й системою, перетворюючи абстрактні задачі на емоційно забарвлені сценарії. Завдяки такій м’якій «хуманізації» зменшується когнітивне навантаження: користувач швидше формує ментальну модель того, як працює сервіс, та легше вибачає тимчасові несправності.

У сфері мобільних застосунків цей методологічний вектор проявляється особливо виразно. Невелика екранна площа вимагає інтуїтивних жестів і швидкого зчитування станів інтерфейсу, тож кавай-компоненти — мікроанімації, що «дихають», м’які спливаючі підказки, делікатні вібровідгуки — формують відчуття тактильного контакту з «живим» середовищем. У сервісах для дітей або сімейних аудиторій це перетворюється на стратегічну перевагу: батьки схильні довіряти платформам, які демонструють турботу про емоційний комфорт, а діти взаємодіють довше, бо інтерфейс сприймається як дружня іграшка.

Водночас кавай не варто зводити до суто декоративної приємності. За зовнішньою легкістю прихована глибока дисципліна роботи з емоційними тригерами: точні пропорції елементів підтримують баланс між «ігровістю» та функціональністю, а пастельна гама коригується щодо контрастності, щоби зберегти доступність контенту для користувачів із вадами зору. Таким чином японський вебдизайн демонструє ще одну грань своєї багатовимірності: він здатен поєднати естетику радикальної простоти з естетикою емоційної ніжності, не втрачаючи цільності й гуманістичного фокусу на благополуччі людини у цифровому середовищі.

Таким чином, японський вебдизайн демонструє унікальну здатність поєднувати два, на перший погляд, протилежні підходи — дзен-мінімалізм і кавай-експресію — в єдину гармонійну екосистему взаємодії. Усередині цієї синергії простір «мовчить» настільки ж промовисто, як і персонажі, що ласкаво підморгують користувачеві; строгий ритм білого поля врівноважується м’якими пастелями, а стримана типографіка співіснує з дружніми малоформатними ілюстраціями. Таке поєднання віддзеркалює глибинні риси японської культури:

з одного боку — повагу до природності, самодостатності й споглядальної тиші; з іншого — щиру готовність виражати емпатію та турботу через теплі візуальні сигнали. На практиці це означає, що японський підхід не обмежується естетичною декларацією; він формує цілісну UX-стратегію, де когнітивна ясність і емоційний комфорт співпрацюють, забезпечуючи як ефективну навігацію, так і довготривалу прихильність користувача. Саме тому ця багатовимірна модель, яка одночасно дбайливо економить увагу й підживлює позитивний настрій, стає особливо актуальною в глобальній цифровій культурі, що шукає баланс між інформаційним мінімалізмом і людяною, емоційно-залученою взаємодією.

1.3. Принципи композиції та візуальної виразності у японському UX

Японське уявлення про композицію виросло з давньої традиції спостереження за природою, де порядок і непередбачуваність співіснують у постійному коливанні. Саме такій «живій рівновазі» слугує концепція шінра: вона дозволяє елементам ніби дихати, залишаючи їм свободу легкого зсуву й уникаючи надмірної геометричної дисципліни. Якщо в західній графічній культурі симетрія часто асоціюється з логікою й стабільністю, то в японській естетиці абсолютна симетрія сприймається як застигла й позбавлена енергії форма. Натомість невелика розбіжність — кут, що трохи «зсуває» вісь, або вагова перевага з одного боку сторінки — створює напруження, яке одразу наділяє композицію рухом. Така динаміка має коріння в образах природи: похилена сосна чи камінь, поставлений асиметрично у саду, не руйнує гармонії, а підсилює її, даючи окові точку притягання й водночас відкриваючи простір для споглядання.

Перенесена у вебдизайн, ця логіка пропонує відмовитися від суворих колонних сіток на користь «органічних модулів». Розгорнута фотографія може витягуватися на третину екрана, залишаючи поруч вузьку смугу для тексту, або, навпаки, невелика ілюстрація раптово врівноважується великим полем негативного простору. Подібні рішення працюють не заради показної

оригінальності, а для того, щоб керувати візуальним ритмом: погляд природно рухається від масивного до легкого, від контрастного до тихого, уникаючи монотонності «правильної» сіметрії. У результаті користувач відчуває інтерфейс як середовище, у якому є місце і для порядку, і для імпульсивності — так само, як у реальному світі поєднуються стрімка ріка й мовчазна скеля.

Важливо, що японські дизайнери примушують асиметрію співпрацювати зі зручністю: відступи, що здаються випадковими, у дійсності забезпечують комфортне торкання пальцем; кнопки, зрушені донизу чи вбік, підлаштовуються під анатомію великого пальця на мобільному екрані; а несподіваний колірний акцент одночасно оживлює композицію й підказує пріоритет дії. Тому шінра у вебдизайні — це не лише художній жест, а й функціональний інструмент, що підтримує інтуїтивну навігацію, зменшує когнітивну втому і підсилює емоційний зв’язок. Японський підхід демонструє, як навіть мінімальний відступ від геометричної рівноваги здатен трансформувати статичний екран на живий, людяний простір, у якому користувач відчуває не «правильність» макета, а природність і вміння дизайну «слухати» його погляд.

Типографіка в японських цифрових інтерфейсах народжується на перетині каліграфічної традиції «шодо» й сучасної сіткової моделі верстки. Кожен «кандзі» — мікрокомпозиція із внутрішнім балансом штрихів, що вписується у мислений квадрат, а «хіраґана» й «катакана» — хвилясті або кутуваті ритми, які в цьому ж квадраті «дихають» вільніше. Коли дизайнер бере ці знаки за «піксельні модулі», текст перестає бути лінійною стрічкою й перетворюється на мозаїчне полотно: щільність ієрогліфів задає вагу, а світлі поля між ними грають роллю паузи. У горизонтальному режимі цей квадратно-ритмічний принцип змушує ретельно перевіряти роботу трекінгу, аби кандзі не «злипалися», а в вертикальному — вибудовує стовпчики, з яких погляд спускається плавно, немов по бамбукових стеблах.

Структурний потенціал системи доповнює каліграфічна пластика: змінна товщина штриха, засічки чи рубані переходи переносять у дисплейне

середовище енергію кисті. Тому великі заголовки часто рельєфні, мов мазок туші, тоді як тіло тексту віддає перевагу рівномірній масі для легкого читання. Усе це взаємодіє з простором UI: мінімальний line-height залишає поля, які виглядають як «подушки тиші», а дрібні рубі-ноти (фуриґана) створюють другий акустичний рівень, допомагаючи розтлумачити складні слова без порушення ритму.

На практиці таке розуміння типографіки визначає кожен етап проєктування. Вибір пари «засічка + рубаний перехід» формує ієрархію, CSS-властивість writing-mode дозволяє безшовно перемикатися між вертикаллю й горизонталлю, а змінні OpenType-шрифти зберігають каліграфічну нюансність навіть на високодисплейних екранах. У підсумку текст у японському вебдизайні звучить не лише сенсом, а й тактильним ритмом: він веде користувача, задає емоційний темп і, разом із негативним простором, творить гармонійну симфонію, де вербальне та візуальне поєднані так само невіддільно, як чорнило й папір у традиції шодо.

Ще однією глибокою рисою японського вебдизайну є надзвичайно уважне ставлення до колористики. У японській культурі колір сприймається не просто як декоративний елемент, а як носій емоцій, символів і культурних кодів. Кожен відтінок має своє глибинне значення й здатен викликати асоціації, які резонують на рівні колективного несвідомого.

У японській традиції червоний, що сягає коренями ритуальної охри «шуйро» й сяє в торіях синтоїстських храмів, сприймається як бар’єр проти зла і водночас як джерело життєвої енергії. Тому в інтерфейсах він опікується «активною» роллю: стимулює дію, але не силує її, — відтінок приглушують, додаючи трохи білої або коралової домішки, щоб зняти агресивний підтекст і залишити теплу впевненість. Білий, навпаки, несе амбівалентне повідомлення: з одного боку, це бездоганне «кімонічне» полотно, на якому добре «дихають» інші кольори; з іншого — це відгомін поховальних обрядів, де білий є кольором останньої мандрівки. Через цю подвійну символіку дизайнери поводяться з ним надзвичайно делікатно, використовуючи як просторову «пустоту», що збирає

увагу і пом’якшує будь-який емоційний сигнал, але рідко — як акцент, аби не нав’язувати кінцевому користувачеві неочікуваної семантики.

Відчуття природного циклу відбивається у так званій живій палітрі: ранньою весною рожеві тони нагадують про цвітіння сакури й вносять у UI легку ноту відродження; у спеку дизайнер підсилює контраст прохолодними бірюзами або «ай»-індиго, що асоціюються з водою та вітром; восени з’являються медово-золоті або кленово-гарячі градації, які викликають спокійне тепло збирання врожаю; взимку ж основу може скласти сувора «суомо-шірой» — майже холодний білий, який підкреслює чистоту й тишу сезону. Така палітра рухається разом із календарем, синхронізуючи емоційний стан користувача з реальним довкіллям і формуючи глибший зв’язок між цифровим простором і ритмами природи.

У результаті колір у японському UX втрачає функцію випадкової декорації й набуває статусу семіотичної системи, де кожен відтінок працює як мовний знак, що передає настрої, соціальні коди та культурні ремінісценції. Дизайнери добирають палітри не за принципом привабливості, а за здатністю сформувати потрібну емоційну «температуру» взаємодії — заспокоїти, підбадьорити, виразити шану чи запросити до дії. Текст, іконка та навіть порожній простір читаються лише у світлі цього кольорового контексту, тому грамотна колористика стає невід’ємною частиною сенсової архітектури інтерфейсу, дорівнює за значущістю образу та слову і зрештою визначає цілісність досвіду, який залишається в користувача після завершення сесії.

Отже, принципи шінра у компонуванні, сакральне ставлення до типографіки як до живої матерії та символічна глибина кольору разом формують унікальну естетичну систему японського вебдизайну. Це не просто набір візуальних технік, а цілісна філософія побудови цифрового середовища, яке розмовляє з людиною мовою ритму, тиші, кольору і світла. І саме ця глибока емоційна насиченість дозволяє японському вебдизайну залишатися таким впливовим і потрібним у глобальному цифровому середовищі.

1.4. Емоційний вимір та інтерфейсна взаємодія в японському UX

Глобальний вплив японського дизайну на цифрову культуру почав формуватися задовго до епохи інтернету. Ще в 70-х роках XX століття європейські й американські митці, архітектори та графіки звернули увагу на унікальні особливості японського мистецтва — гравюру «укьо-е», каліграфію, принципи організації простору в садах і інтер'єрах. Такі постаті як Бруно Таут і Ле Корбюзьє вбачали в японській простоті та органічності альтернативу надлишковій декоративності західного стилю. Згодом, із розповсюдженням аніме, манги, японської електроніки та популярної музики, естетика Японії стала інтегруватися в глобальну масову культуру, а на початку 2000-х років її вплив проник і в цифрові інтерфейси.

Сьогодні японські дизайнерські принципи знаходять своє відображення у філософії роботи світових брендів. Такі компанії як Apple, Google, IKEA та Airbnb не лише адаптують окремі візуальні елементи, а й глибоко впроваджують японські цінності у структуру взаємодії з користувачем. Використання дзен-принципів дизайну, асиметрії шінра, делікатної комунікації через візуальні ефекти свідчить про глибоку переоцінку західного підходу до UX. Японія першою продемонструвала, що цифрове середовище може бути не тільки зручним і ефективним, а й гуманістичним, етичним і естетичним — простором взаємоповаги і гармонії.

Цей вплив проявляється не лише в загальній структурі інтерфейсів, а й у найдрібніших деталях, таких як мікроінтеракції — короткі візуальні або звукові відгуки інтерфейсу на дію користувача. У теорії UX мікроінтеракції розглядаються як технічні елементи, що підтверджують дію, змінюють стан елементів або надають зворотний зв'язок. Однак у японській культурі, де ввічливість і увага до інших мають фундаментальне значення, ці мікродії перетворюються на справжні цифрові жести, що створюють емоційний клімат взаємодії.

У японському UX мікроінтеракції виконують не лише функціональну роль, а й емоційну. Легке підсвічування кнопки, м'яка вібрація або плавна анімація

іконки можуть передавати ввічливість, увагу, навіть подяку користувачу. Після завершення певної дії, наприклад покупки, користувачеві може бути представлений візуальний жест — розквітання сакури, поклон персонажа чи спалах символічного світла. Це не просто декоративні ефекти — це глибокий прояв культурного принципу «омотенаші» (гостинність і турбота без очікування відплати), який робить взаємодію теплішою, людянішою.

На відміну від західних мікроінтеракцій, які часто мають виключно інформаційне або функціональне призначення (підказка про дію, підтвердження кліку, звуковий сигнал про помилку), японські мікроінтеракції формують емоційний зв'язок між користувачем і інтерфейсом. Вони знижують когнітивне навантаження, зменшують рівень стресу, створюють атмосферу взаємоповаги й співпереживання, що має особливе значення у цифровому середовищі, де часто бракує людяності.

Практичне втілення цих принципів можна побачити у роботі провідних японських брендів, таких як MUJI, UNIQLO та Rakuten. Кожен із них по-своєму інтерпретує й застосовує традиційні японські дизайнерські підходи у своїх цифрових платформах.

MUJI — відомий у всьому світі бренд мінімалістичних товарів для дому, одягу та канцелярії — трансформував свою філософію простоти, натуральності та відмови від надмірної брендингової агресії у вебсайт, який став втіленням дзен-мінімалізму. Велика кількість білого простору, стримана палітра кольорів, відсутність надмірних візуальних акцентів створюють середовище спокою і чесності. Навігація інтуїтивна, а кожен елемент ненав'язливо направляє користувача без відволікання уваги.

UNIQLO, один із найбільших світових виробників повсякденного одягу, у своєму цифровому середовищі поєднує японську простоту з західною структурною логікою. Інтерфейс UNIQLO логічно структурований, з адаптивними блоками, що швидко реагують на дії користувача. При цьому візуальна мова залишається лаконічною, а колористика базується на ніжних, ненав'язливих відтінках — сірих, білих, пастельних червоних. Такий баланс

дозволяє бренду зберігати свою культурну ідентичність і одночасно відповідати глобальним вимогам ефективності UX.

Rakuten, одна з найбільших японських платформ електронної комерції, пропонує інший підхід — організований візуальний хаос. На перший погляд сайт Rakuten може здатися перевантаженим елементами, однак він побудований за чіткою ієрархією, з правильними акцентами й ритмом подачі інформації. Такий UX відповідає очікуванням японських користувачів, які звикли до високої інформаційної насиченості, і демонструє вміння поєднувати велику кількість контенту з органічною навігацією.

Таким чином, глобальний вплив японського вебдизайну виявляється у глибинному переосмисленні ролі взаємодії: замість прагматичного, інструментального підходу формується простір емпатії, поваги й естетичної насолоди. Через мікроінтеракції, композиційні рішення та приклади реальних брендів японська традиція показує, що цифрове середовище може бути не лише корисним, а й людяним.

1.5. Порівняльний аналіз японського та західного UX-дизайну

Порівнюючи японський та західний підходи до UX-дизайну, можна побачити не просто різницю в естетичних уподобаннях чи стилістичних прийомах, а глибоку різницю у світогляді, філософії взаємодії людини і цифрового середовища. Вплив японського UX на глобальну практику дедалі більше визнають провідні фахівці у сфері дизайну. Зокрема, Дон Норман, автор терміна "User Experience", неодноразово підкреслював значення японського акценту на людяність і емоційну делікатність у створенні інтерфейсів. У своїх роботах Норман звертає увагу на те, що успішний UX виходить за межі функціональності, охоплюючи турботу про користувача на глибинному психологічному рівні — підхід, який є традиційним для японської культури.

Інший відомий дослідник, Джон Маеда з Массачусетського технологічного інституту, наголошував на ролі японської школи у формуванні принципів "емоційного дизайну", де кожен елемент взаємодії спрямований на створення

позитивного емоційного досвіду. Маеда підкреслював, що японські дизайнери надають великого значення не тільки тому, що користувач бачить і робить, а й тому, що він відчуває на кожному етапі взаємодії.

Щоб глибше зрозуміти основні відмінності між японським і західним UX-дизайном, доцільно розглянути їх у форматі порівняльної таблиці 1.

Таблиця 1.

Відмінності між японським і західним UX-дизайном

Критерій	**Японський UX-дизайн**	**Західний UX-дизайн**
Просторовий підхід	Плавне, інтуїтивне занурення; прихована ієрархія; концепт "ма"	Жорстка структура; логіка зверху вниз; відкритий каркас
Типографіка	Ієрогліфіка як візуальний образ; увага до ритму і ваги кожного символу	Пріоритет читабельності, контрастності, функціональності
Мікроінтеракції	М'які ефекти, культурна ввічливість (омотенаші), делікатна реакція на дію	Чіткий функціональний фідбек, вібрації, підказки
Колористика	Глибока символіка кольорів; сезонність; емоційна багатошаровість	Психологічне впливання на поведінку; прагматичне застосування кольору
Мета UX-дизайну	Гармонія, спокій, увага до особистості, емпатія	Ефективність, швидкість виконання завдань, досягнення бізнес-цілей

Аналіз цієї таблиці дозволяє побачити не тільки технічні, але й концептуальні розбіжності. У західному UX основний акцент робиться на досягненні цільових показників: ефективності, конверсії, мінімізації часу виконання завдань. Користувач розглядається, як активний суб'єкт, який має швидко рухатися крізь заздалегідь побудовані сценарії взаємодії, виконуючи поставлені завдання із мінімальними витратами часу й ресурсів.

Японський UX, навпаки, виходить з іншої парадигми — людина в центрі не як функціональний агент, а як емоційно-ціннісна істота. Завдання інтерфейсу полягає не лише в тому, щоб полегшити виконання завдань, але й у тому, щоб створити середовище комфорту, емпатії, розуміння. Тут цінується не швидкість досягнення мети, а якість пережитого досвіду. І саме тому японські UX-інтерфейси часто здаються повільнішими, багатоплановішими, але водночас глибшими й значно людянішими.

Важливо зазначити, що різниця підходів не повинна трактуватися як протиставлення "краще — гірше". Навпаки, сучасний глобальний UX-дизайн дедалі більше прагне інтегрувати обидва підходи: ефективність західної логіки й емпатію японської школи. Зіткнення цих двох філософій не призводить до конфлікту, а відкриває нові можливості для розробки інтерфейсів, які одночасно функціональні та людяні.

Японський UX-дизайн вчить дивитися на користувача не як на статистичну одиницю, а як на особистість із власними емоціями, очікуваннями й культурним контекстом. Він нагадує, що цифрові продукти створюються не тільки для досягнення цілей бізнесу, а й для того, щоб бути просторами гідної, комфортної та поважної взаємодії. В умовах сучасної перенасиченості інформацією, стрімкого темпу життя та цифрового шуму цей підхід стає особливо актуальним, адже пропонує людині те, чого їй найчастіше бракує — спокій, гармонію, розуміння й присутність.

Отже, японський UX не є просто набором естетичних рішень. Це цілісна філософія проектування цифрового середовища, яке не тільки виконує функції, але й спілкується із користувачем мовою емпатії, ритму, паузи й уваги. У глобальному контексті цей підхід має потенціал стати основою для еволюційного переходу у створенні гуманного цифрового простору XXI століття.

РОЗДІЛ 2. МЕТОДОЛОГІЯ ТА КОНЦЕПТУАЛЬНЕ ОБҐРУНТУВАННЯ РОЗРОБКИ ВЕБСАЙТУ З УРАХУВАННЯМ ЯПОНСЬКИХ UX-ПРИНЦИПІВ

2.1. Функціональна адаптація японського UX-дизайну для України під час війни

Під час війни найважливішим завданням вебресурсу стає його здатність безвідмовно надавати критичну інформацію навіть за нестабільного зв’язку та високого емоційного навантаження користувачів. Японські UX-принципи, які акцентують увагу на мінімізації цифрового шуму, емпатії до людини та технологічній стійкості, допомагають спроектувати інтерфейс, що діє як надійний «цифровий щит». Окремо варто зазначити важливу роль японського UI: його чіткі контрольно-керуючі елементи, продумана типографіка та виважена колірна палітра сприяють передбачуваності та знижують когнітивне навантаження користувачів. Для початку дизайнери занурюються в контекст: через емпатичні карти та короткі опитування в самому інтерфейсі виявляють найгостріші потреби — миттєвий доступ до списку укриттів, екстрених контактів, інструкцій із безпеки та способів зв’язатися з рідними. Ці дані формують чітку пріоритизацію: життя й здоров’я завжди на першому місці, інші сервіси — на другому.

Щоби гарантувати безупинну роботу сайту в умовах блокувань і обривів зв’язку, застосовується підхід offline-first: сервери кешують життєво важливі дані (адреси укриттів, номери гарячих ліній, короткі інструкції), а механізм фонових синхронізацій дозволяє відправляти заявки чи повідомлення щойно з’явиться мережа. Прогресивне підвантаження ресурсів (lazy loading) і відмова від тяжких візуальних ефектів забезпечують швидке завантаження головних сторінок навіть на найпростіших гаджетах.

Наприклад, український додаток «Air Alert» від Stfalcon у партнерстві з Ajax Systems використовує високопріоритетні канали із повноекранними сповіщеннями, які пролітають через режим «Не турбувати», а також миттєво

надсилає push-повідомлення про загрозу з характерним звуком і вібрацією. Коли сервери недоступні, програма автоматично пропонує користувачеві відправити SMS-запит або переключитися на Telegram-бота, забезпечуючи альтернативні канали сповіщення. У іншій версії, розробленій Perpetio, застосовано PWA-подібне кешування та віджет із офлайн-картою: головний екран спочатку рендерить лише кнопки та текст, а інтерактивна мапа підвантажується після натискання «Показати карту», що значно знижує витрати трафіку й пришвидшує старт.

Інтерфейс звільняють від усього зайвого: плоскі піктограми, обмежена кольорова палітра, великі кнопки й практично відсутня багаторівнева навігація роблять взаємодію інтуїтивною та зрозумілою з першого погляду. Ще один ключовий елемент — резервування каналів комунікації: якщо основний API не відповідає, користувач побачить повідомлення про перехід у режим офлайн із зазначенням часу останнього оновлення, а також отримає можливість переключитися на альтернативні шляхи — Telegram-бот чи SMS-запит. Семантична розмітка та ARIA-атрибути забезпечують доступність для людей з вадами зору, а мікро-frontend-архітектура дозволяє швидко переміщати окремі модулі на інші сервери чи CDN без порушення цілісності системи.

Слід зазначити, що наведені приклади не є офіційним підтвердженням від розробників щодо свідомого запозичення японського UX/UI; це лише спостереження й висновки про схожість застосованих дизайнерських рішень. У підсумку поєднання емпатичного підходу з технічними рішеннями резильєнтності (адаптації) створює веб-інструмент, який не просто інформує, а діє як справжній цифровий помічник у найскладніші моменти.

2.2. Емоційна підтримка через дизайн: мінімалізм, ва-бі сабі, кавай і культура ввічливості

У періоди криз та нестабільності емоційна підтримка користувача стає не просто важливою складовою, а критичним елементом будь-якого цифрового продукту. В українських реаліях, коли війна, вимушене переселення,

тривожність і втрата безпеки стали частиною щоденної реальності, потреба у цифрових середовищах, що дарують емоційну стабільність і підтримку, набуває особливого значення. У цьому контексті досвід Японії — країни, що інтегрувала принципи емпатії, делікатності та гуманності у свій UX-дизайн, — є надзвичайно цінним орієнтиром для України.

Через концепції "ввічливого UX" (омотенаші), естетику ва-бі сабі, культуру кавай і уважне використання кольорів як емоційних маркерів японський досвід пропонує не просто окремі дизайнерські прийоми, а цілісну філософію взаємодії з користувачем. Цю філософію варто адаптувати в українських цифрових продуктах для створення середовищ, де людина відчуває себе не лише функціональним елементом системи, а цінною особистістю.

Одним із ключових напрямів є створення соціально орієнтованих платформ з логікою ввічливої взаємодії. Японський UX передбачає, що кожен елемент інтерфейсу має бути не лише зручним, а й емпатичним, створювати ефект турботи та співучасті. Волонтерські платформи, сервіси гуманітарної допомоги, благодійні ініціативи в Україні можуть запозичити цей підхід, застосовуючи візуалізацію прогресу запитів, персональні повідомлення подяки, м’які анімаційні жести після дії користувача. Такі механізми сприяють формуванню довіри, емоційного зв'язку та психологічного комфорту навіть у контексті холодного цифрового середовища.

Тісно пов'язана з цим є естетика ва-бі сабі, яка закликає приймати недосконаліть як невід'ємну частину справжнього життя. У контексті гуманітарних платформ, волонтерських сервісів або психологічних проєктів ця концепція стає особливо актуальною. Відмова від штучної ідеалізації в дизайні на користь теплих текстур, асиметричних композицій, природних кольорів і легких візуальних "шорсткостей" дозволяє створити середовище, яке не приховує виклики, але водночас надає відчуття підтримки та прийняття. В умовах стресу користувач шукає не глянсову ілюзію, а чесність, що говорить: "Твої труднощі реальні. І ти не сам."

Окремої уваги потребує адаптація мови інтерфейсу, де принцип ввічливості відіграє вирішальну роль. Японський UX наголошує на важливості турботливої, доброзичливої комунікації, що мінімізує напругу навіть у складних або формальних процесах. В українських цифрових продуктах важливо відмовитися від наказових формулювань на кшталт "Введіть обов’язкове поле" на користь делікатних: "Будь ласка, заповніть цю інформацію, щоб ми змогли допомогти вам швидше." Такі невеликі лінгвістичні зміни значно підвищують рівень довіри й знижують психологічний бар’єр у взаємодії.

Важливою складовою емпатичного UX є інтеграція естетики "кавай" у цифрові продукти, особливо у сферах, що орієнтовані на дітей, родини або психологічну підтримку. Кавай — це не лише милі образи, це створення емоційно захищеного середовища. Округлі кнопки, м’які кольори, іконки-персонажі, дружня мова інтерфейсу сприяють зниженню рівня тривожності й підвищенню рівня залучення користувача. В умовах високого стресу такі візуальні рішення стають важливим інструментом емоційної реабілітації.

Не менш важливим елементом є усвідомлене використання кольору як інструмента емоційної підтримки. У японському UX колір несе глибоке смислове навантаження: заспокійливі пастельні відтінки, стабільні сині та зелені тони, теплі охристі та бежеві кольори використовуються відповідно до контексту й емоційних потреб користувача. В українському цифровому середовищі правильний вибір кольорів може сприяти зниженню тривоги, створювати атмосферу безпеки й надії. Це особливо актуально для платформ психологічної допомоги, гуманітарних ініціатив, дитячих освітніх сервісів.

Таким чином, емоційна адаптація японських дизайнерських практик для українського UX є не просто питанням естетики або декоративності. Це стратегічний напрям розвитку цифрових сервісів, орієнтований на людину — її емоції, потребу в підтримці, гідність. У часи випробувань та нестабільності саме такий UX стає фактором психологічної стійкості, довіри та гуманності у цифровому середовищі. Він не лише інформує чи навігує, він дарує людині

відчуття присутності, уваги і турботи — і саме в цьому полягає його справжня сила.

2.3. Стратегія гуманного UX/UI: мобільні рішення, безпека і кризові сервіси

В умовах війни, постійних тривог та підвищеного стресового навантаження безпека, швидкість реакції та збереження емоційної стійкості стають не лише базовими вимогами до реального життя, але й критичними характеристиками цифрового середовища. Створення гуманного UX-дизайну для сервісів, що орієнтуються на безпеку, допомогу та кризову взаємодію, перетворюється на життєво важливе завдання, здатне безпосередньо впливати на ефективність рятівних процесів. У цьому контексті японський досвід у сфері кризового UX та мобільних рішень пропонує унікальні інструменти, що мають надзвичайну практичну цінність для адаптації в українських реаліях.

Одним із базових підходів є кризовий UX-дизайн, який у Японії сформувався під впливом багаторічної практики реагування на стихійні лиха — землетруси, цунамі, тайфуни. Він базується на трьох основних принципах: простоті, наочності та миттєвій орієнтації користувача в критичній ситуації. Використання кольорового кодування загроз (зелений — безпека, жовтий — підвищена готовність, червоний — небезпека) дозволяє швидко оцінити рівень ризику без необхідності прочитання довгих інструкцій. В українських умовах, де час на реагування обмежений ліченими хвилинами, цей підхід має пряме прикладне значення — особливо у мобільних додатках оповіщення, платформах моніторингу тривог та системах громадської безпеки.

Поруч із цим надзвичайно важливою стає візуалізація інформації через інфографіку. Стрес і обмеженість часу суттєво ускладнюють сприйняття тексту, тому схеми, піктограми та покрокові ілюстрації перетворюються на критично важливі інструменти комунікації. Японський UX демонструє, що навіть складні алгоритми дій можна передати через прості й зрозумілі графічні рішення. Для українських користувачів це особливо важливо в ситуаціях повітряних тривог,

евакуацій або пошуку першої допомоги, де кожна секунда може мати вирішальне значення.

Ще одним потужним інструментом є усвідомлена інтеграція анімацій у кризові інтерфейси. На відміну від декоративного використання ефектів, японські платформи застосовують анімацію для зниження рівня стресу та полегшення орієнтації користувача. Плавні переходи між екранами, м’яке підсвічування активних кнопок, поступова поява вікон з інструкціями — усе це допомагає не лише зробити інтерфейс більш людяним, а й запобігти ефекту "інформаційного шоку". Українські сервіси безпеки також мають впроваджувати подібні підходи, щоб забезпечити користувачам спокійне, інтуїтивне середовище навіть у моменти кризи.

Особливу увагу слід приділяти розробці мобільних рішень, адже саме смартфон часто є єдиним каналом комунікації у момент небезпеки. Японський досвід мобільного UX чітко доводить: інтерфейси повинні бути максимально лаконічними, передбачати великі натискальні зони, мінімізувати кількість кроків до основних функцій і працювати ефективно навіть при слабкому або переривчастому інтернет-з’єднанні. Українські мобільні сервіси безпеки мають орієнтуватися на короткий шлях до основної дії (2-3 натискання), забезпечувати офлайн-доступ до базової інформації та використовувати спрощені версії інтерфейсів для надзвичайних ситуацій.

Окремий важливий елемент — баланс симетрії та асиметрії в компонуванні інтерфейсів за принципом шінра. Симетрія створює відчуття стабільності, передбачуваності та безпеки — важливі характеристики для платформ, які інформують про загрози або координують допомогу. Асиметрія, у свою чергу, допомагає акцентувати увагу на ключових діях: наприклад, на кнопці "Термінова допомога", яка має бути візуально виділена навіть у мінімалістичному дизайні. Грамотне використання цього балансу дозволяє одночасно зберігати спокійну композицію інтерфейсу та інтуїтивно скеровувати користувача до найважливіших функцій.

Варто підкреслити: гуманне проєктування UX для кризових і безпекових сервісів — це не просто питання зручності чи естетики. Це питання виживання, емоційної підтримки й довіри до системи. Японський досвід переконливо демонструє, що правильно побудований інтерфейс може знизити паніку, прискорити ухвалення рішень і навіть врятувати життя. Для України сьогодні це означає: цифрові сервіси мають бути не тільки технологічно ефективними, а й людяними — такими, що говорять мовою турботи, підтримки та впевненості навіть у найважчі моменти.

2.4. Підтримка локальних брендів та освітніх проєктів через японську естетику

Відновлення, розвиток і зміцнення локального бізнесу, просвітницьких ініціатив та культурних проєктів в Україні у сучасних умовах вимагають набагато більше, ніж просто технічної досконалості цифрових сервісів. У центрі нового цифрового середовища має бути не лише функціональність, а й глибокий емоційний контакт з аудиторією, здатний надати відчуття стабільності, підтримки та співучасті. У цьому контексті японський досвід, що поєднує естетику мінімалізму, емпатії та глибоко вкоріненого символізму, пропонує надзвичайно цінні орієнтири для адаптації в українському цифровому просторі.

Одним із найважливіших інструментів є застосування японських естетичних рішень у брендингу локальних компаній та проєктів. На відміну від західної візуальної традиції, яка часто орієнтується на яскравість, насиченість образів і домінантний візуальний вплив, японський підхід підкреслює стриманість, глибину і змістовність кожного елемента. Лаконічні форми, натуральні кольорові палітри, продумані деталі та увага до текстур створюють не просто естетичне середовище, а атмосферу довіри й автентичності. Українські бренди, особливо в сегментах екотоварів, ремесел, хендмейду, локальної гастрономії чи культурних проєктів, можуть вигідно вирізнятися, впроваджуючи цей принцип щирості замість нав'язливої агресії.

Важливим аспектом є також те, що японський підхід навчає працювати з локальною культурною спадщиною делікатно і з повагою. Замість поверхневого використання національних символів, дизайнери інтегрують культурні коди глибоко й невимушено: через мінімалістичні візерунки, легкі натяки на традиційні орнаменти, природні кольори, характерні для певних регіонів. У контексті українських брендів це відкриває можливість представити свою національну ідентичність сучасною мовою, уникнувши банальностей і стилістичного перевантаження. Поєднання елементів української вишивки, пейзажної палітри Карпат або Поділля зі стриманою сучасною типографікою дозволяє створювати образи, що водночас випромінюють гідність і відкритість світові.

Окрему роль у формуванні глибокого користувацького досвіду відіграє використання динамічних елементів у вебдизайні. Японська концепція "делікатного руху" демонструє, що навіть мінімальні анімації — легкий нахил кнопки, плавна поява тексту, делікатне підсвічування активних елементів — можуть істотно змінити сприйняття інтерфейсу. Вони створюють ефект "живого" середовища, де кожен елемент несе функціональне навантаження, допомагає орієнтуватися, супроводжує користувача, а не перевантажує його увагу. У контексті українських цифрових платформ — особливо в освітніх проєктах, на гуманітарних сайтах чи в інтерфейсах локального бізнесу — така тактика дозволяє не лише покращити зручність користування, а й сформувати емоційно теплу взаємодію з аудиторією.

У сучасному світі, де інформаційне перенавантаження є щоденною реальністю, динаміка має виконувати допоміжну, а не відволікаючу функцію. Вона повинна підтримувати логіку руху користувача, ненав'язливо підказувати наступні кроки й формувати інтуїтивне сприйняття структури платформи. Для України, де користувачі часто діють у стресових або обмежених умовах, ця особливість набуває особливої цінності: правильна динаміка полегшує навігацію, прискорює прийняття рішень і створює відчуття безпеки навіть у цифровому просторі.

Важливою сферою для застосування японських дизайнерських принципів є освітні й просвітницькі проєкти. В українських реаліях якісний UX для навчання означає не лише чіткість і функціональність, але й емоційну підтримку процесу здобуття знань. Простота навігації, мінімалізм у візуальній структурі, доброзичлива інтонація текстів, доступність навчального контенту — усе це критично важливо для зниження стресу учнів і студентів, підвищення їх мотивації до навчання в складних обставинах. Застосування елементів "кавай" — м'яких персонажів, теплих повідомлень, позитивної динаміки — особливо ефективне для дитячої та підліткової аудиторії, для якої емоційне залучення часто є ключовим чинником успішного засвоєння матеріалу.

Таким чином, адаптація японських естетичних та функціональних практик до українського контексту відкриває шлях до нової якості взаємодії між брендами, освітніми платформами й користувачами. Це не просто вдосконалення візуальної форми — це побудова емоційного містка між творцем і аудиторією. Японський досвід учить: сильний бренд або платформа — це не та, що найгучніше заявляє про себе, а та, що здатна бути щирою, уважною і людяною у кожному пікселі свого інтерфейсу. Саме такий підхід допомагає формувати середовище, яке надихає, підтримує і сприяє відновленню гідності та стійкості українського суспільства.

2.5. Перспективи трансформації українського UX через японський культурний досвід

Український цифровий простір нині переживає період стрімкої еволюції, прискореної драматичними подіями війни та соціальними трансформаціями. У таких умовах постає нагальна потреба не лише у технічному вдосконаленні платформ, а й у глибокому філософському переосмисленні ролі дизайну у взаємодії людини й цифрового середовища. Японський культурний досвід, заснований на гармонії, повазі та емпатії, відкриває перспективи для побудови нового типу українського UX — такого, що відповідає реальним потребам суспільства і водночас формує його майбутнє.

Одним із головних векторів трансформації є перегляд поняття "зручності" в UX. У західній практиці цей критерій часто зводиться до швидкості, спрощення процесів, мінімізації кількості кроків. Японський підхід доповнює цю логіку глибшим шаром — емоційним комфортом. Дизайн має не лише полегшувати дію, а й дарувати відчуття спокою, людяності, довіри. В інтерфейсі, що "кричить" яскравими кольорами або агресивними повідомленнями, навіть швидкість взаємодії не рятує від виснаження. Натомість гармонійний UX дозволяє користувачеві почуватися почутим і зрозумілим.

У контексті України це набуває особливої ваги. Платформи для безпеки, гуманітарної допомоги, навчання мають не лише бути технічно досконалими — вони мають говорити з користувачем мовою підтримки. Інтерфейси повинні стати "просторами довіри", де кожен текст, колір, анімація й навіть пауза несуть емоційне послання: "Тебе розуміють. Тобі допоможуть."

Другим важливим напрямом є інтеграція UX із національною ідентичністю. Японський досвід переконує, що стиль може бути не просто універсальним, а глибоко вкоріненим у культурній спадщині народу. Україна сьогодні формує новий образ себе — сильної, стійкої, відкритої світу, але зберігаючої свою унікальність. Через дизайн шрифтів, вибір кольорів, структуру інформаційної архітектури можна передати коди національної культури: повагу до гідності, прагнення до свободи, цінність життя і спільноти.

Відповідно, український UX має стати не лише технічним, а й ціннісним проєктом. Це UX, що базується на повазі до особистості користувача, увазі до його емоційного стану, наданні простору для дії без нав’язування. Це інтерфейс, який не лише працює — він веде діалог, підтримує і супроводжує людину на кожному кроці взаємодії.

Окремо слід підкреслити важливість формування гуманістичної філософії дизайну як основи цифрових сервісів майбутнього. У часи випробувань, коли стрес і втома стають постійними супутниками, саме UX-дизайн здатен стати

"тихим союзником" людини: не пришвидшувати її темп, а давати змогу дихати; не примушувати, а пропонувати; не розчаровувати, а підтримувати надію.

Підсумовуючи, можна сказати, що перспективи трансформації українського UX через японський культурний досвід — це шлях не механічного копіювання, а глибинного переосмислення. Це можливість створити унікальну модель взаємодії в цифровому просторі — модель, що поєднує інтуїтивність, емоційну глибину, гуманність і національну самобутність. У майбутньому український UX має стати не лише про функціональність, а про гідність. Не лише про ефективність, а про емпатію. І саме такий дизайн, що базується на принципах уваги, шани й довіри, здатен прокласти шлях до справжнього цифрового гуманізму в новій Україні.

РОЗДІЛ 3. ПРАКТИЧНА РЕАЛІЗАЦІЯ: СТВОРЕННЯ ВЕБСАЙТУ ІЗ ЗАСТОСУВАННЯМ ЯПОНСЬКИХ UX/UI-ПІДХОДІВ

3.1 Загальні поняття та ідейні витоки

Цей розділ присвячено практичній реалізації проєкту – розробці веб-сайту «візитки», дизайн якого натхненний японськими UX/UI-підходами.

Об’єктом презентації на сайті виступає східна новела, метою такої презентації є популяризація новели у зручній та естетично привабливій формі для широкої аудиторії. Темою для сайту було обрано новелу «Магістр диявольського культу» (Mo Dao Zu Shi), що стала світовим феноменом у сфері анімації та літератури. Це відома веб-новела автора Мо Сян Тунсю, яка отримала кілька адаптацій (аніме-серіал, манґа, телеадаптація) та здобула визнання читачів і глядачів по всьому світу (рис. 3.1). Зокрема, її анімаційна версія стала надзвичайно популярною, “завоювавши серця глядачів по всьому світу”.

Рис. 3.1. Об’єкт презентації на сайті –
східна новела «Магістр диявольського культу»

Презентація новели на сайті буде актуальною для різних аудиторій: і для першого знайомства з новелою, і для тих, хто знає даний твір і хоче відновити та поглибити свої враження.

Вибір саме цієї теми зумовлений зростанням інтересу до східної літератури і візуальної культури в останні роки. Молодіжна аудиторія все більше захоплюється жанрами аніме, манґи, дорам та донхуа (китайських анімаційних серіалів). На хвилі успіху японської популярної культури увагу почали привертати й китайські твори – такі, як *«Магістр диявольського культу», «Благословіння Небожителів», «Система врятуй себе сам: для головного лиходія»* та «Хаскі та його вчитель Білий кіт»

Разом із популяризацією східних медіа, у дизайні та мистецтві теж простежується тенденція звернення до традиційних азійських естетичних концепцій. За прогнозами фахівців, традиційні азійські концепції життя в гармонії з довкіллям набувають нового значення у 2025 році, надихаючи аудиторію. Це створює сприятливий грунт для впровадження на веб-сайтах елементів, основаних на японських принципах дизайну. Відтак, загальна ідея проєкту полягала в поєднанні сучасного змісту (інформації про популярну новелу) із перевіреними часом східними підходами до візуального оформлення і взаємодії з користувачем. Звернення до японської школи UX/UI дозволяє надати сайту особливого колориту, підкреслити тематичну близькість до східної культури і водночас забезпечити інтуїтивність інтерфейсу. Японські дизайнери славляться мінімалізмом, увагою до деталей та глибоким філософським підходом до простору і форми. Ці ідейні витоки (зокрема поняття *«ма»* і *«ва−бі сабі»*, про які детальніше йтиметься у підрозділі 3.3) стали концептуальною основою стилістичного рішення сайту. Таким чином, вибір тематики і стилю продиктований бажанням зробити веб-сайт, який відображає зростаючий інтерес до східної літератури й естетики, та на практиці продемонструвати можливості японських UX/UI-підходів у веб-дизайні.

3.2 Реалізація UX/UI: розташування елементів та технічні деталі

На етапі технічної реалізації було створено односторінковий веб-сайт, структура якого відповідає як змістовним потребам, так і принципам зручності користування.

По перше, у центрі уваги — простір між елементами, або «ма». У макеті кожен контентний блок відокремлений достатніми полями й відступами, щоб уникнути відчуття «перевантаженості» інформацією. Такий підхід корелює із японським розумінням, що порожнє місце — це активний компонент дизайну, який дає користувачеві можливість «перекусити» візуально й ментально перед рухом далі.

По друге, мінімалізм у деталях: в інтерфейсі відсутні зайві декоративні елементи, усі іконки й графічні акценти мають чіткі прості форми, а колірна палітра обмежена стриманими сходами блакитного та сіро-білого тонів. Та варто зауважити, що для того, аби уникнути зайвої візуальної монотонності, були використанні фото з індивідуальною кольористикою. Цей вибір відсилає до традиції ва-бі сабі, де цінується скромна краса й природна недосконалість — наприклад, невеличка варіація кольору на кнопці чи легке зерно фону створюють відчуття живої текстури.

По-третє, каліграфічний шрифт Manga і вертикальні написи служать не лише декоративним акцентом, але й утворюють інтерактивний елемент: користувач при скролі ніби «розгортає» текст, знайомиться з назвою сайту в нетиповому форматі. Саме такий нетривіальний прийом притягує погляд і створює емоційний зв’язок із сайтом.

Однією з ключових засад розробки є застосування семантичної розмітки HTML5, яка дозволяє чітко розділити вміст сторінки на логічні блоки. Кожен фрагмент контенту обгорнуто у відповідні семантичні HTML-елементи (наприклад, теги <header>, <nav>, <main>, <section>, <footer> тощо), що визначають його призначення (Додаток А). Така структуризація не лише полегшує навігацію для пересічного користувача (адже зрозуміла ієрархія

елементів інтерфейсу допомагає швидко знайти потрібну інформацію), але й сприяє ефективнішій індексації сайту пошуковими системами. Пошукові роботи, скануючи сторінку, отримують більше даних про зміст і контекст кожного блоку, завдяки чому можуть швидше та точніше проіндексувати матеріали ресурсу. У результаті підвищується загальна видимість сайту в пошуку, що є важливим фактором успіху будь-якого веб-проєкту.

Окрім SEO, семантичний HTML відіграє критичну роль у забезпеченні доступності вмісту для допоміжних технологій. Спеціалізовані програми для зчитування з екрану, якими користуються люди із вадами зору, покладаються на правильну семантичну розмітку, щоб інтерпретувати сторінку. Чітко визначені заголовки, списки, області навігації та інші елементи дозволяють таким асистивним пристроям коректно озвучувати або відображати контент користувачам з особливими потребами. Таким чином, дотримання принципів семантики робить сайт одночасно зручним для широкої аудиторії і «читабельним» для машин (пошукових алгоритмів та технологій доступності).

Щоб оформити сайт естетично й водночас підтримувати порядок у коді стилів, каскадні таблиці стилів організовані за принципом багаторівневої структури. На першому, базовому рівні CSS визначено глобальні стилі: загальні налаштування типографіки (шрифти, базовий розмір тексту, міжрядкові інтервали), кольорова палітра (основні та акцентні кольори, кольори фону), а також стандартні стилі для HTML-елементів за замовчуванням. Ці глобальні правила встановлюють єдиний стилістичний тон ресурсу і гарантують консистентність дизайну на всіх сторінках. На наступному рівні прописані стилі для конкретних компонентів інтерфейсу: окремих секцій, віджетів, кнопок, форм тощо. Такі правила більш специфічні й перевизначають базові стилі там, де необхідно надати унікального вигляду певному елементу.

Така багаторівнева організація CSS не лише робить дизайн гнучким, але й спрощує підтримку коду: глобальні зміни можна внести централізовано, не зачіпаючи стилі окремих компонентів, що прискорює процес внесення правок та розвиток проєкту (Додаток Б).

Динамічна поведінка веб-сайту реалізована через набір невеликих модулів на чистому JavaScript, кожен з яких відповідає за свою ділянку функціональності (Додаток В). Такий модульний підхід означає, що код розділений на автономні фрагменти, які можна легко підтримувати й налагоджувати окремо. Зокрема, один із модулів займається обробкою подій прокручування сторінки: скрипт відслідковує, коли користувач скролить контент, і при досягненні визначених позицій ініціює тригери, що запускають плавні анімації появи елементів на екрані (ефект *fade-in*). Це створює приємне поступове завантаження контенту без різких змін в інтерфейсі. Інший модуль відповідає за функціонування так званої «каруселі персонажів» – інтерактивного слайдера, який циклічно показує різних персонажів (наприклад, відвідувач може перегортати галерею зображень або карток персонажів). Логіка цього компонента забезпечує плавну зміну кадрів, коректне оновлення вмісту та реагування на дії користувача (наприклад, кліки на кнопки-стрілки для перемикання слайдів). Окремо реалізовано простий аудіо-контролер для фонового звукового супроводу: невеликий скрипт керує відтворенням аудіо, дозволяючи запускати або призупиняти фонову музику. Поділ коду на такі вузькоспеціалізовані модулі підвищує надійність та зрозумілість проєкту: кожен елемент функціонує незалежно, і зміни в одному блоці мінімально впливають на роботу інших.

3.3 Стилістика та ідеї

Візуальний дизайн сайту базується на поєднанні мотивів, притаманних японській естетиці, із тематикою самої новели. Ключовими аспектами оформлення стали: вибір шрифтів (в тому числі стилізація під манґу), вертикальний текст у заголовках, стримана кольорова палітра, використання порожнього простору, а також ненав’язливі анімаційні ефекти (hover та fade). Усі дизайнерські рішення приймалися свідомо, з огляду на концепції *«ма»* та *«ва−бі сабі»,* які лежать в основі традиційної японської візуальної естетики.

Верхня частина головної сторінки сайту демонструє ключові стилістичні рішення (рис. 3.2) . На світло-блакитному тлі розташовано великий вертикальний напис назви «Магістр диявольського культу» – кожна літера українського заголовку повернута на 90° і утворює стовпчик тексту. Для цього заголовку було обрано спеціальний шрифт у стилі манги, який нагадує шрифти, що використовуються в коміксах для передання звукових ефектів або назв. Такий шрифт, з грубуватими контурами і ефектом ручного письма, привносить в дизайн елемент гри та відсилання до візуальної культури Сходу. Вертикальне розташування літер – нетипове для західних сайтів, проте традиційне для японської та китайської писемності – одразу привертає увагу та надає сторінці оригінального вигляду. Правіше від вертикального заголовку, видно силует головного героя на фоні неба з хмарами. Силует виконаний у сіро-блакитних тонах, без дрібних деталей – це напівпрозоре зображення персонажа (Вей Усяня) в динамічній позі. Подібне зображення створює атмосферність, але водночас не перевантажує фон, зберігаючи відчуття простору. Навколо силуету багато вільного місця, що підкреслює його фігуру та дозволяє очам відпочити на фоні. Верхнє меню з пунктами навігації та логотипом новели розташоване у самому верху на білому прямокутнику, шрифт меню, також Manga – контрастний темний та в силу розміру простий і читабельний, щоб відвідувач легко орієнтувався. Загалом, композиція головного екрану поєднує великий обсяг *незаповненого простору* з кількома виразними елементами, що повністю відповідає японській естетиці мінімалізму.

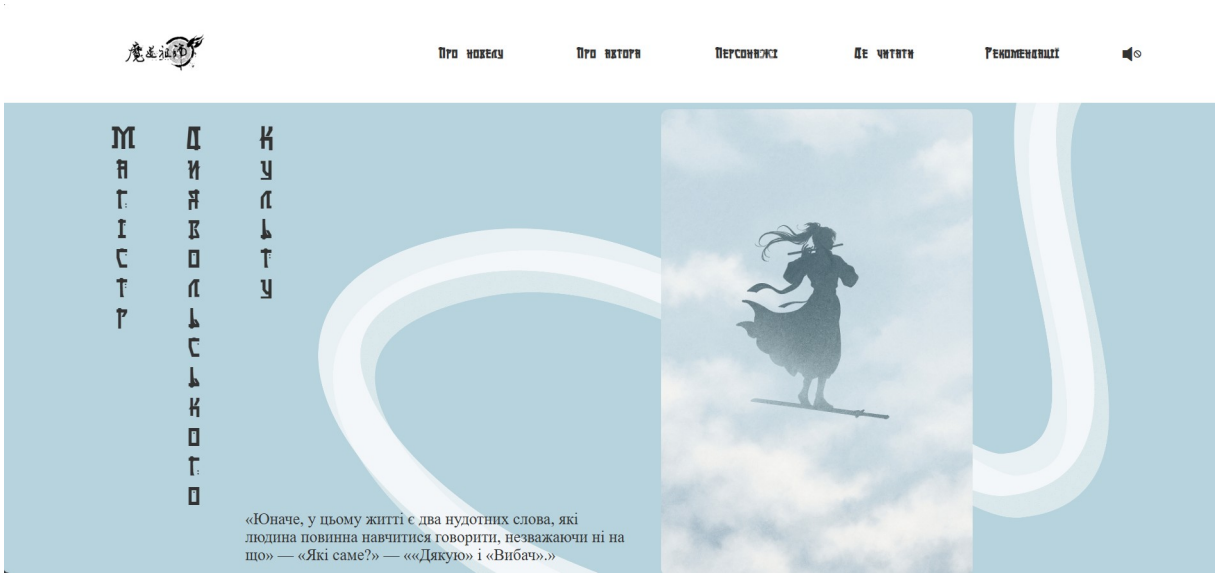

Рис. 3.2. Візуальний дизайн сайту

Розглянемо детальніше кольорову палітру та графічні рішення. Для сайту обрано спокійні, прохолодні відтінки, що асоціюються з гармонією та стриманістю. Основним фоновим кольором став м’який блакитно-сірий (колір неба з легким сірим відтінком), який виступає нейтральною базою і не втомлює очі, з білими лініями, що символізують течії та задають «шлях». Акцентні кольори майже не використовуються: дизайн свідомо уникає яскравих, кричущих тонів. Єдиним виразним акцентом можна вважати чорний колір тексту та окремих графічних елементів (наприклад, логотип новели у вигляді ієрогліфів 魔道祖师 в лівому верхньому куті виконаний чорним з декоративним елементом полум’я). Також, фото в каруселі не відповідають загальній кольористиці сайту, а мають свою індивідуальну, згідно оригіналу. Загалом палітра кольорів навіяна природними мотивами: блакитне небо, білі хмари, чорні тушеві мазки. Таке рішення узгоджується з принципом *естетики стриманості*: краса досягається за рахунок простоти і цілісності кольорів, без яскравих контрастів і надлишку барв.

Типографіка сайту заслуговує окремої уваги. Основний текст подається сучасним гротескним шрифтом (без зарубок), що забезпечує читабельність довгих абзаців про новелу чи персонажів (рис. 3.3) . Натомість для декоративних заголовків і написів було обрано згаданий вище манга-стиль шрифт. Контраст між строгим основним шрифтом і художнім шрифтом

заголовків створює ієрархію інформації та одночасно додає тематиці характеру. Вертикальні написи – це прийом, запозичений із традиційних східноазійських текстових сувоїв та манґи. У японській графічній культурі вертикальний текст – звичне явище (його можна побачити і на сайтах, зокрема в банерах), тому використання такого елементу додає відчуття автентичності для знавців культури. Водночас на нашому сайті вертикальний текст застосовано обмежено – лише для головного заголовка – аби не ускладнювати сприйняття контенту західним користувачам. Таким чином досягається баланс: елемент східної естетики присутній, але основні тексти подані у звичному горизонтальному форматі.

Рис. 3.3. Типографіка сайту

Суттєву роль у дизайні відіграє структура візуального простору. Принцип «ма» – свідоме використання порожнечі – реалізовано через великі поля, проміжки між блоками та відсутність зайвих ліній чи рамок. Кожен розділ контенту відокремлений від сусіднього достатнім відступом, завдяки чому сторінка “дихає”. Наприклад, після блоку з описом новели є помітний інтервал перед блоком «Про автора», а навколо зображень персонажів залишено простір, який дозволяє зосередитися на самих зображеннях. Японська концепція «*ма*» якраз і полягає в тому, щоб цінувати паузу, інтервал, порожнечу між об’єктами – це надає композиції збалансованості та спокою. Дотримуючись цього, ми

уникали заповнення кожного куточка екрану елементами; натомість ключові об’єкти оточені “повітрям”. Цей прийом не лише покращує естетику, а й підвищує зручність читання: користувач не перевантажений інформацією і може інтуїтивно розділяти зміст на смислові блоки.

Ще один аспект стилістики – анімації та ефекти взаємодії – був реалізований дуже обережно, у дусі *естетики стриманості.* Принцип *«вабі-сабі»* в дизайні можна трактувати як пошук краси в простоті, природності та навіть недосконалості. Стародавня японська філософія вчить «цінувати красу в її неповноті», тобто не прагнути прикрасити кожну дрібницю. На практиці це означало: анімації використовуються лише для м’якого підкреслення, а не заради ефектності. Так, hover-ефекти (підсвічування кнопок, плавне збільшення при наведенні на картку персонажа) зроблені ледве помітними і швидкими – щойно курсор забирається, елемент повертається до початкового стану без затримки. Fade-анімації (плавне зникання чи поява) застосовано для появи модальних вікон або спливаючих підказок, аби ті не мерехтіли різко. Наприклад, при завантаженні сторінки головний заголовок і цитата можуть з’являтися не одразу, а лише при гортанні сайту – це налаштовує відвідувача на спокійний темп ознайомлення зі сторінкою. Всі ці ефекти відповідають загальному настрою сайту: вони підтримують атмосферу спокою і витонченості, не вибиваючись з неї. Важливо, що дизайн не містить нічого зайвого або випадкового – кожен візуальний елемент підпорядкований єдиній ідеї. Блоки з рекомендаціями, наприклад, оформлені у вигляді карток з тонкими рамками і мінімумом тексту: лише обкладинка твору та назва з коротким підписом. Це дозволяє користувачу швидко охопити поглядом варіанти та не перевтомитися від читання. Зображення персонажів на сторінці «Персонажі» представлені у вигляді однорідних ілюстрацій одного стилю (набрано арт з офіційної манґи та різних художників, у вільному доступі), під кожним – лаконічна підпис-ім’я (рис. 3.4). Такий підхід відповідає японському принципу цілісності стилю: відсутність строкатості, узгодженість всіх компонентів між собою.

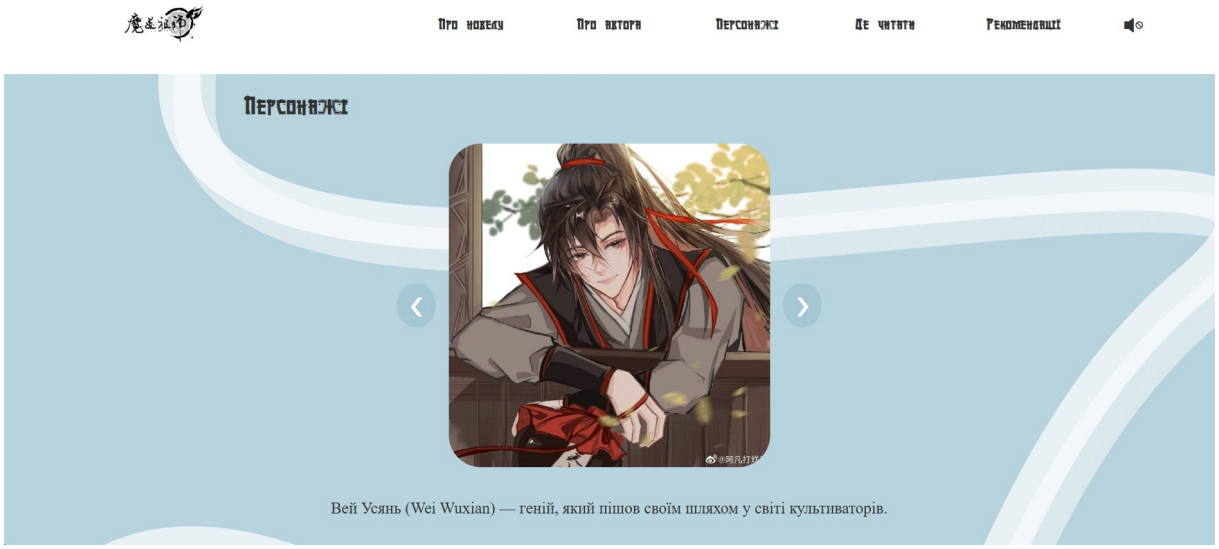

Рис. 3.4. Сторінка «Персонажі» вебсайту

Ближче до кінця сторінки, користувач натрапляє на блоки «Де купити та читати» та «Рекомендації». У першому, мовчазний акцент було зроблено на фото персонажа новели (Лань Ван Цзи), зліва екрану, яке виконано в такому ж стилі, як і фото на початку сайту – сіро-блакитний фон і персонаж у динамічній позі. Ці два фото мають своєрідне значення і посилання на сюжет самого твору, де «Лань Ван Цзи», що продовжував жити після втрати «Вей Усяня» на землі (місцезнаходження другого фото – знизу сторінки), довгі роки проводив в пошуках його душі і спробах повернути його з небес (місцезнаходження першого фото – вгорі сторінки). Правіше від фото, знаходяться посилання на електронну бібліотеку, де користувачі матимуть змогу прочитати новелу онлайн, та інтернет магазин – де можна придбати всі 7 томів новели. Кнопки знаходяться прямо на фоні і при наведенні на них курсором, підкреслюються тонкою лінією. Це було зроблено для того, щоб не «витягати» користувача з штучно створеного сеансу спокою та гармонії.

Блок «Рекомендації» представляє собою заголовок та запропоновані популярні новели авторів Мосян Тонсьов та Жоубао Бучі Жоу, а саме: «Благословіння Небожителів», «Система врятуй себе сам: для головного лиходія», «Хаскі та його вчитель Білий кіт». Три фото з обкладинок новел,

назви під ними і посилання на сайти, де їх можна прочитати, приховані в самих фото – все, що є в цьому блоці (рис. 3.5). Решту блоку займає простір «ма».

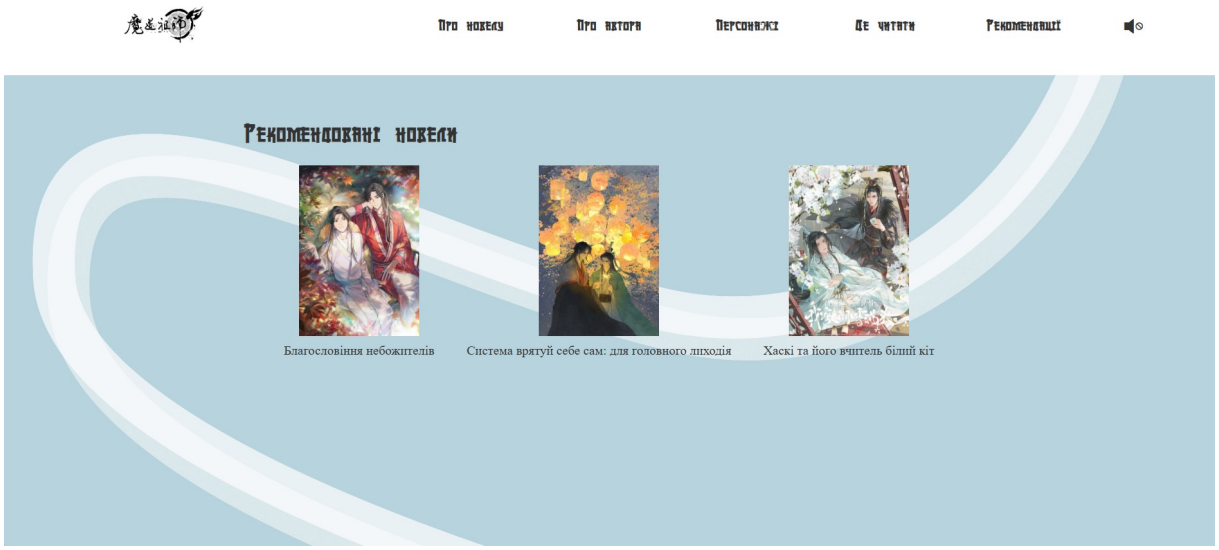

Рис. 3.5. Блок «Рекомендації» вебсайту

Пов’язуючи усе вищесказане з концепціями японської естетики, можна підсумувати: дизайн сайту впроваджує *ма* через щедре використання пустого простору і *вабі-сабі* через простоту та природність вигляду елементів. Немає надмірної графіки чи складних текстур – фон однотонний, елементи плоскі (flat design), що теж резонує з мінімалістичними тенденціями. Естетика стриманості проявляється у відмові від кричущих банерів, агресивних поп-апів або надміру складних скриптів. Сайт виглядає стримано, але не примітивно: кожна деталь, від вибору шрифту до кольору, обґрунтована і підтримує загальну атмосферу східної вишуканості. Таке дизайнерське рішення не лише прикрашає ресурс, але й слугує його ідейній меті – занурити відвідувача в тему східної історії, дати відчути дух культури через саму подачу матеріалу.

3.4 Поєднання японських та західних технік

Важливим завданням проєкту було гармонійно поєднати мінімалістичні японські підходи з усталеними західними патернами веб-дизайну, щоб сайт залишався зручним і зрозумілим для різнопланової аудиторії. Аналіз реалізованого дизайну показує, що ряд рішень навіяні японською естетикою,

проте інтегровані у форму, яка не викликає дискомфорту у користувача, знайомого із типовими європейськими чи американськими сайтами.

По-перше, звернемо увагу на навігацію та структуру. Як зазначалося, сайт виконаний односторінковим з горизонтальним верхнім меню – це традиційний для західних сайтів підхід, який гарантує, що користувач одразу побачить знайомий спосіб переміщення між розділами. Незважаючи на японську тенденцію до довгого скролінгу, у нас збережено зрозумілий розділ меню з чіткими текстовими мітками українською мовою (Про новелу, Про автора тощо). Це було свідомим кроком для зручності західного користувача – адже типовий мінімалістичний японський сайт міг би приховати меню за іконкою або розмістити його внизу, але ми обрали класичний верхній бар для інтуїтивності. У той же час, впровадження плавного скролу при кліку на пункти меню є даниною і східній, і західній практиці UX – сьогодні це універсальний патерн.

По-друге, розташування контенту і читабельність були продумані з огляду на очікування різних аудиторій. Японський мінімалізм підштовхував до того, щоб прибрати все зайве і залишити тільки суть. Проте надто радикальний мінімалізм (коли на екрані дуже мало інформації і багато пустоти) міг би збентежити західного відвідувача, який звик бачити достатньо контенту одразу. Ми досягли компромісу: на кожному екрані/секції є змістовне наповнення (текст або зображення), але воно не перевантажене. Наприклад, секція «Про новелу» містить кілька абзаців опису – достатньо, щоб задовольнити інтерес читача, але не перетворюється на “стіни тексту”. Для японської аудиторії це теж прийнятно, адже текст структурований та розбитий на абзаци із відступами (в дусі *«ма»*). Центрування контенту та симетрична композиція сторінки – більше характерні для західного дизайну, що прагне до візуального балансу по центру. У традиційному японському мистецтві частіше використовується асиметрія та зміщення акцентів, проте для веб ми свідомо залишили більшість елементів центрованими (наприклад, заголовки розділів, основний текстовий

стовпчик) – це полегшує сканування сторінки очима і відповідає очікуванням глобальної аудиторії.

По-третє, інтеграція динамічних компонентів, таких як карусель та мультимедіа, також стала полем для балансування. Карусель – типовий елемент саме західних комерційних сайтів (інтернет-магазинів, новинних порталів), але не надто характерний для традиційного японського мінімалізму. Ми ввели карусель в розділі «Персонажі», оскільки західні користувачі очікують побачити одразу кілька персонажів, а не гортати в пошуку конкретного, і звичний механізм гортання для них зрозумілий. Однак ми оформили карусель в загальній стилістиці сайту: стрілки навігації мають стриманий вигляд, без яскравих кнопок; автоматична прокрутка (автоплей) або миготіння відсутні, щоб не дратувати тих, хто цінує спокійний перегляд. Таким чином, функціональність поєднано з естетикою: західний UX-патерн (карусель) подано у східній манері (тихо, ненав’язливо, з паузами).

Вертикальний текст заголовка – яскравий приклад змішування культурних підходів (рис. 3.6). З одного боку, це чисто японська/східна візуальна техніка, що виділяє сайт на фоні інших. З іншого боку, ми усвідомлювали, що для багатьох західних користувачів вертикальні слова є незвичними. Щоб врахувати цей момент, ми залишили вертикальним лише титульний напис, де це сприймається як декоративний елемент, і додали для нього дублюючий зміст у стандартному вигляді (в блоках нижче). Таким чином, користувач, якому важко прочитати вертикальний український текст, все одно розуміє, де він знаходиться, за рахунок знайомих слів і контексту. Це рішення гарантує комфорт сприйняття: східний відвідувач оцінить вертикальний напис як відсилання до оригіналу, а західний не розгубиться, бо основна інформація дублюється в звичнішій формі.

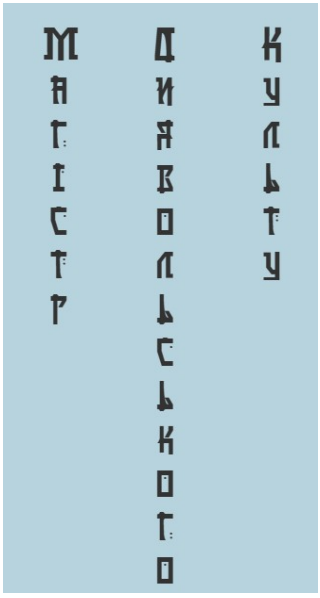

Рис. 3.6. Приклад змішування культурних підходів – вертикальний текст заголовка

Принципи доступності та юзабіліті, характерні для західних стандартів, також не були принесені в жертву естетиці. Навпаки, вони збіглися з ідеями японського підходу “користувач – понад усе”. Наприклад, кольори на сайті не лише естетично приглушені, а й достатньо контрастні (чорний текст на білому/світлому фоні) – це відповідає вимогам доступності (WCAG) для людей з вадами зору і водночас узгоджується з принципом простоти. Розмір шрифту обрано доволі великий (20px для основного тексту) – західні користувачі звикли до такого або більшого розміру для зручного читання, а в японській культурі поваги до користувача також логічно зробити текст читабельним без зусиль. Інтерактивні області (кнопки, посилання) мають достатній розмір для натискання, що враховує вимоги доступності – це універсальна вимога, якої дотримуються як у західному, так і в сучасному японському дизайні.

Слід відзначити і врахування культурних особливостей у контенті та оформленні. Сайт орієнтований на українську аудиторію (що представляє західний тип сприйняття) та водночас тематично належить до східної культури. Тому мова інтерфейсу та контенту – українська, усі пояснення і описи надано зрозумілою мовою для місцевого читача. Однак, щоб зберегти дух оригіналу, на видних місцях залишено елементи мови оригіналу: назва новели китайською

як логотип, імена персонажів також транслітеровані поруч українською (наприклад, «Вей Усянь (Wei Wuxian)» – щоб і фанат, і новачок зрозуміли про кого йдеться). Такий підхід – двомовні підписи – типово західний (надавати локальне ім’я та оригінальне), і він дуже доречний, бо шанувальники східних творів часто знають героїв по їх оригінальних іменах. Отже, контент подано містком між культурами: зрозуміло, але автентично.

Поєднання японських та західних технік особливо проявилося в дрібницях. Наприклад, дизайн кнопки відтворення музики: з одного боку, сама ідея фонового саундтреку часто зустрічається у східних фан-сайтах (де мелодія з аніме може грати автоматично), але ми реалізували її за західним принципом – неконтрольованого автозапуску немає, користувач сам вирішує, чи вмикати музику. Це демонструє повагу до вибору відвідувача, що є спільною цінністю обох культур UX.

Отже, у верстці і дизайні веб-сайту вдалося інтегрувати мінімалізм та філософські нотки японської естетики разом із практичними й знайомими рішеннями західного UX/UI**.** Мінімалістичні компоненти (великі відступи, обмежена палітра, відсутність зайвих деталей) забезпечили естетичну унікальність і відповідність темі. Тим часом, зрозуміла навігація, структурований контент та інтерактивність гарантували, що користувач будь-якого культурного бекґраунду почуватиметься на сайті комфортно. Такий баланс є критично важливим для успіху проєкту: сайт про східну новелу має потенційно міжнародну аудиторію – від місцевих фанатів, знайомих лише з україномовним виданням, до глобальних шанувальників жанру, що цінують автентичність подачі. Завдяки поєднанню технік, кожна група знайде на сайті щось близьке: і елементи культурної автентичності, і інтуїтивно зрозумілий інтерфейс. Академічно кажучи, дана практична реалізація підтверджує, що принципи різних UX/UI-шкіл не взаємовиключні, а навпаки – можуть доповнювати одне одного, збагачуючи кінцевий результат. Синтез японських та західних підходів дозволив створити веб-продукт, який вирізняється стилем та

одночасно забезпечує ефективну комунікацію з користувачем, що і було головною метою дипломного проєкту.

ВИСНОВКИ

Сучасний вебдизайн дедалі частіше звертається до глибинних філософських ідей японської школи — мінімалізму, усвідомленого простору («ма») та естетики вабі-сабі — щоб утворити інтерфейси, здатні поєднати стриману красу з тонким емоційним відгуком. У цій роботі ми дослідили, як ці традиційні принципи можуть не просто «прикрасити» сайт, а стати його внутрішньою архітектурою: кожна пауза між блоками, кожен вибір шрифту або кольору несе сенс, допомагає користувачеві розслабитися і сприймати інформацію в комфортному темпі.

Питання доцільності японського вебдизайну в реаліях стресових часів у світі, зокрема в Україні, не те, що варто відкладати на далеке майбутнє. Адже, «культ» поваги і турботи про користувача може не аби як допомогти розвантажити думки, і зняти з плечей хоча б одну проблему – інформаційний та цифровий «шум».

Тематика сайту — літературна новела — стала ідейним каркасом: сюжетні розділи задали логіку розташування контенту, а одночасно послужили демонстрацією чистих форм і продуманого простору. Це дозволило створити інтуїтивну навігацію, в якій користувач не загубиться: великі відступи й чіткі заголовки ніби кажуть «зупинися, прочитай і відчуй», а продумані мікровзаємодії — плавні fade-in, делікатні hover-ефекти і ніжний скрол — задають ненав’язливий, «розмірений» ритм.

У практичній частині реалізовано односторінковий сайт на базі HTML5, CSS3 та чистого JavaScript — без важких фреймворків, щоб не ускладнювати завантаження й не відволікати від контенту. Строгий, але теплий каліграфічний шрифт, вертикальні написи та стримана палітра підкреслюють східну естетику, тоді як фіксована шапка з простим меню і знайомі патерни каруселі відповідають очікуванням західного користувача — все це створює зручний міст між двома світами.

Насамкінець, робота показала, що синтез японських і західних технік дозволяє створити веб-простір, де кожен елемент — від великого відступу до найменшої анімації — служить єдиній меті: подарувати користувачеві спокійний, зрозумілий і приємний досвід взаємодії. Такий підхід, спираючись на філософію гармонії, перетворює звичайний сайт у «тихий помічник», який підтримує і не втомлює, ніби живий простір для вдумливого знайомства з контентом.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Barnhart B. Everything you need to know about social media algorithms. Sprout Social. 2021. URL: https://sproutsocial.com/insights/social-mediaalgorithms/

2. HTML For Beginners The Easy Way: Start Learning HTML & CSS Today. URL: https://html.com/

3. HTML Tutorial: Learn HTML For Free | Codecademy. URL: https://www.codecademy.com/learn/learn-html

4. HTML і CSS - довідник українською. URL: https://html-css.co.ua/

5. Just the Right Web Design Gallery. URL: https://choooodoii.com/

6. Online community for artists. URL: https://www.pixiv.net/en/

7. Vasyliev O. Design of interfaces of websites in marketing communications of retail internet trade enterprise. Technical-Scientific Conference of Undergraduate, Master and PhD students, (Chisinau. 23-25 March 2021). Chisinau. Vol. 2. P. 158-161.

8. Vasyliev O.S. Design styles of pace desktop versions of websites marketplaces of different countries of the world. Проблеми та перспективи розвитку науки, освіти і технологій у XXI столітті : збірник тез доповідей Міжнародна науково-практична конференції (м. Ізмаіл, 27 січня 2023 р.). Ізміїл, 2023, Ч.1. С. 59-60.

9. Адаменко Ю. Вплив мінімалістичного стилю в інтер'єрі на психологію людини / І.А. Лугова, Ю. Адаменко // Збірник статтей VI Всеукраїнської науково-практичній конференції студентів, молодих учених і науково-педагогічних працівників «Архітектурний рисунок у контексті професійної освіти», 23 квітня 2021 р. – Полтава : Національний університет імені Юрія Кондратюка, 2021. URL: https://reposit.nupp.edu.ua/handle/PoltNTU/9422

10. Артьомов Д.О. Дослідження засобів створення Landing page та методів їх просування : пояснювальна записка до кваліфікаційної роботи здобувача вищої освіти на другому (магістерському) рівні, спеціальність 122

Комп’ютерні науки / Д.О. Артьомов ; М-во освіти і науки України, Харків. нац. ун-т радіоелектроніки. – Харків, 2025. – 91 с. URI: https://openarchive.nure.ua/handle/document/29633

11. Бабій О.Б. Особливості використання технологій адаптивної верстки сайтів // Сучасні цифрові технології та інноваційні методики навчання: досвід, тенденції, перспективи : матеріали XV Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, м. Тернопіль, 10 квітня, 2025 р. Тернопіль : ТНПУ ім. Володимира Гнатюка, 2025. 328 с. С. 181-184.

12. Васильєв О. Особливості дизайну логотипів українських інтернет-магазинів. Актуальні проблеми сучасного дизайну : матеріали V Міжнародна науково-практична конференція (м. Київ, 27 квітня 2023 р). Київ : КНУТД, 2023. Т. 1. С. 312-315.

13. Васильєв О. Особливості перших періодів естетичної еволюції дизайну веб-сайтів інтернет-магазинів. «KELM» (Knowledge, Education, Law, Management). 2023. № 9(53), С. 66-74. DOI https://doi.org/10.51647/kelm.2023.1.11

14. Васильєв О. С., Васильєва І. В. Дизайн Інтернет-магазину вагома складова його успішності. Інноватика в освіті, науці та бізнесі: виклики та можливості : матеріали І Всеукраїнської конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених (17 листопада 2020 р., м. Київ) / за заг. ред. О. М. Ніфатової. Київ : КНУТД, 2020. С. 467-472.

15. Васильєв О. С., Колосніченко О .В. Шрифти як елемент дизайну веб-сайту комерційного підприємства. International scientific and practical conference (Venice, Italy, 27-28 nowember 2020). Venice, 2020. P. 122-126.

16. Васильєв О.С. Актуальні стилі дизайну веб-сайтів Інтернет-магазинів / О. С. Васильєв // Актуальні питання гуманітарних наук : міжвузівський збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка. – 2023. – Вип. 59, Т. 1. – С. 67-73. URL: https://er.knutd.edu.ua/handle/123456789/25049

17. Васильєв О.С. Фірмовий стиль інтернет-магазинів: основні компоненти та значення. Сучасні тенденції та перспективи розвитку науки, освіти та технологій : тези доповідей Міжнародної науково-практичної конференції (м. Житомир, 10 квітня 2023 р.). Житомир : ЦФЕНД, 2023. С. 22-2

18. Верстка веб-сторінок з допомогою HTML та CSS / Методичні рекомендації до першого модуля нормативної дисципліни «Програмування та підтримка вебзастосувань» / Ю.С. Павленко; ВНУ імені Лесі Українки. – Луцьк: ВНУ імені Лесі Українки, 2022. – 65 с.

19. Види лендінг сторінок, їх типи та особливості. URL: https://gl.ua/blog/typy-lendinh-storinok-ta-yikh-osoblyvosti?page=10

20. Вплив мінімалізму на веб-дизайн: Приклади та натхнення. URL: https://www.ranktracker.com/uk/blog/the-impact-of-minimalism-in-web-design-examples-and-inspiration/

21. Гладченко О. Особливості формування інформаційної культури майбутніх фахівців цифрового дизайну (освітньо-професійна програма “Технології цифрового дизайну”) / [О. Гладченко, Т. Ратушняк, А. Омельчук, В. Ніжегородцев, Я. Вишемірська, О. Беспарточна] // Теорія і практика управління соціальними системами, 2023. - № 4, С. 85-103. DOI: https://doi.org/10.20998/2078-7782.2023.4.08

22. Гнилякевич-Проць І.З., Зінькова С.В. Особливості просування та оптимізації односторінкового сайту // Маркетинг і цифрові технології. - Том 6, № 4, 2022. С. 17-27. URL: https://scispace.com/pdf/features-of-promotion-and-optimization-of-one-page-websites-2yh6q06k.pdf

23. Дев’ятнадцять прикладів мінімалістичного дизайну сайтів | Weblium конструктор сайтів. URL: https://ua.weblium.com/blog/priklady-minimalistichnogo-dizajnu-sajtiv

24. Дубрівний П. І. Мінімалізм як функціонально-естетична основа графічної складової веб-дизайну / П. І. Дубрівний ; наук. кер. А. П. Дубрівна // Наукові розробки молоді на сучасному етапі : тези доповідей XVIII Всеукраїнської наукової конференції молодих вчених та студентів 18-19 квітня

2019 р., Київ). - Київ : КНУТД, 2019. - Т. 1 : Сучасні матеріали і технології виробництва виробів широкого вжитку та спеціального призначення. - С. 488-489. URL: https://er.knutd.edu.ua/handle/123456789/13412

25. Етапи створення веб сайтів: які є основні кроки розробки – WebTune. URL: https://webtune.com.ua/statti/web-rozrobka/etapy-stvorennya-veb-sajtiv/

26. Канінець А.А. Поточні тенденції у веб-дизайні сайтів / А.А. Канінець, С.О. Ліхачов // Поліграфічні, мультимедійні та web-технології: матеріали молодіжної школи-семінару IV Міжнародної науково-технічної конференції, 18-22 травня 2021 р. – м. Харків: ТОВ «Друкарня Мадрид», 2021. – Т2. – С. 58-59. URL: https://openarchive.nure.ua/handle/document/17361

27. Колосніченко О., Васильєв О. Колір як складова дизайну інтерфейсу. Актуальні проблеми сучасного дизайну : матеріали III Міжнародної науково практичної конференції (м. Київ, 22 квітня 2021 р.). Київ : КНУТД, 2021. Т. 2. С. 130-133.

28. Котенко Н.О. UX-ДИЗАЙН ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ ПІДПРИЄМСТВА ТОРГІВЛІ // Вісник КрНУ імені Михайла Остроградського. Випуск 3/2020 (122). С. 67-74. URL: https://visnikkrnu.kdu.edu.ua/statti/2020_3_2020-3-67.pdf

29. Креатив та мінімалізм у веб-дизайні. Як поєднувати непоєднуване. URL: https://wezom.academy/ua/kreativ-vs-minimalizm/

30. Макарова М. В. Методи цифрового маркетингу в соціальних медіа // Науковий вісник Полтавського університету економіки і торгівлі. Серія "Економічні науки". – 2019. – № 3. – С. 154–161.

31. Михайлов А., Йохна В. Еволюція дизайну сайтів як результат адаптації маркетингових інструментів до змін психологічного сприйняття інформації цільовими аудиторіями // Herald of Khmelnytskyi National University. Economic Sciences, vol. 336, no. 6, Nov. 2024, pp. 62-73, https://doi.org/10.31891/2307-5740-2024-336-9.

32. Мінімалізм в веб-дизайні: концепція, принципи і переваги – WebTune. URL: https://webtune.com.ua/statti/dyzajn/minimalizm-u-veb-dyzayni/

33. Пасіка Д.Р., Цуприк Г. Б. Розробка односторінкового веб-застосунку з використанням vue.js і react: порівняльний аналіз продуктивностіб користувацького досвіду та доцільності // Матеріали XI науково-технічної конфції «Інформаційні моделі, системи та технології» Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя, (Тернопіль, 13-14 грудня 2023 р.). – Тернопіль: Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя, 2023. – 257 с. С. 218-220.

34. Перепадя Д.А. Лендінг-сторінка для закладу готельного бізнесу. Дипломна робота на здобуття ступеня бакалавра спеціальності “Комп’ютерні науки”, “Інформаційні управляючі системи та технології”.- Київ, 2021. – 64 с. URL: https://er.nau.edu.ua/items/956d786f-eb1d-4347-8538-d50d0fd4ad94

35. Погосьян Д.Р. Створення сайту-портфоліо дизайнера за допомогою онлайн-сервісів: технологія та перспективи // Збірник тез доповідей Міжнародної науково-практичної конференції “Сучасні світові тенденції розвитку науки, освіти та технологій”. - Ізмаїл: ЦФЕНД, 2025. 67 с. С. 66-67. URL: https://www.economics.in.ua/2025/03/22.html

36. Ратушняк Т.В. Інклюзивний вебдизайн: стандарти та цифрові інструменти тестування доступності вебсайту / [Т.В. Ратушняк, А.А. Омельчук, О.В. Гладченко, А.В. Хом'як, С.М. Хоцкіна] // Прикладні питання математичного моделювання, 2024. - № 2, Том 7. - С. 189-206. DOI: https://doi.org/10.32782/mathematical-modelling/2024-7-2-17

37. Сидоренко А. Особливості дизайну веб-сайтів в мінімалістичному стилі / А. Сидоренко, Є. Головчанська, В. Мусієнко // Вітчизняна наука на зламі епох: проблеми та перспективи розвитку : збірник наукових праць за матеріалами Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції, м. Переяслав, 21 травня 2021 року. – Вип. 70. – Переяслав : Університет Григорія Сковороди в Переяславі, 2021. – С. 63-66. URL: https://er.knutd.edu.ua/handle/123456789/19000

38. Сім основних тенденцій графічного дизайну в Японії як приклад для слідування. URL: https://printstudio.top/7-osnovnix-tendenc%D1%96j-graf%D1%96chnogo-dizajnu-v-yapon%D1%96%D1%97-yak-priklad-dlya-sl%D1%96duvannya

39. Український веб-довідник URL: https://css.in.ua/

40. Франків Р. Б. Дітковський Д. А. Вплив економічних чинників на роботу UX/UI дизайнерів над цифровими сервісами. Культура і сучасність : альманах. 2023. № 2. С. 65–71.

41. Чемерис Г.Ю. UX/UI дизайн: навчальний посібник для здобувачів ступеня вищої освіти бакалавра спеціальності «Дизайн» освітньо-професійної програми «Графічний дизайн». Запоріжжя: ЗНУ, 2021. 290 с.

42. Що за тренд Bento UI, і як зробити дизайн в цьому стилі? URL: https://ux.pub/smile/shcho-za-triend-bento-ui-i-iak-zrobiti-dizain-v-tsomu-stili-218

43. Що таке landing page (лендінг)? Переваги та недоліки посадкових сторінок. URL: https://ag.marketing/blog/shcho-take-lending/

44. Що таке лендінг пейдж? Все про Landing Page. URL: https://hostiq.ua/blog/ukr/what-is-landing/

45. Янковець Т. Вебсайт у цифровому маркетингу // Scientia fructuosa, 150, 4 (Вер 2023). С.85–104. DOI:https://doi.org/10.31617/1.2023(150)06.

46. Японське графічне мистецтво: гайд від Ірини Гетьман. URL: https://prjctr.com/mag/japanese-art

47. Японський UX дизайн: 5 найкращих практик. URL: https://salo.li/9d72B96

ДОДАТКИ

Додаток А

```
<!DOCTYPE html>
<html lang="ук">
<head>
 <meta charset="UTF-8">
 <meta name="viewport" content="width=device-width, initial-scale=1.0">
 <title>Маристр Диявольського Культу</title>
 <link href="https://fonts.googleapis.com/css2?family=Manga&display=swap" rel="stylesheet">
```

Додаток Б

```
  <style>
   body {
    margin: 0;
    padding-top: 80px;
    font-family: 'Merriweather', sans;
    color: #333;
    scroll-behavior: smooth;
    font-size: 20px;
    background: url('/img/fon.png') no-repeat center center;
    background-size: cover;
   }
  h1, h2, h3, h4, h5, h6 {
   font-family: 'Manga', serif;
  }
  header {
   position: fixed;
   top: 0;
   left: 0;
   width: 100%;
   display: flex;
   align-items: center;
   justify-content: space-between;
   padding: 20px 10%;
   background: #fff;
   z-index: 1000;
  }
  header > a img {
   display: block;
   height: 50px;
  }
  .main-nav ul {
   display: flex;
   justify-content: space-around;
   align-items: center;
   margin: 0;
   padding: 0;
   list-style: none;
   width: 100%;
  }
  .main-nav ul li {
```

```
  flex: 1;}
.main-nav ul li a,
.main-nav ul li button {
  display: block;
  width: 100%;
  padding: 0.5em 0;
  text-align: center;
  font-family: 'Manga', serif;
  font-size: 1em;
  color: #333;
  background: none;
  border: none;
  text-decoration: none;
  cursor: pointer;
}
.main-nav ul li a:hover,
.main-nav ul li button:hover {
  border-bottom: 2px solid #aaa;
}
    nav {
      display: flex;
      align-items: center;
      flex-wrap: wrap;
      gap: 10px;
    }
    nav a {
      margin-left: 20px;
      text-decoration: none;
      color: #333;
      font-weight: bold;
      border-bottom: 2px solid transparent;
      transition: border-bottom 0.3s;
      flex: 1 1 auto;
      min-width: 100px;
      font-family: 'Manga', serif;
    }
    nav a:hover {
      border-bottom: 2px solid #aaa;
    }
    #music-toggle {
      background: none;
      border: none;
      font-size: 28px;
      cursor: pointer;
      margin-left: 20px;
    }
    section {
      padding: 80px 20%;
      min-height: 100vh;
      box-sizing: border-box;
      scroll-margin-top: 100px;
    }
    #home {
      position: relative;
```

```
}
.intro, .fade {
  opacity: 0;
  transform: translateY(20px);
  transition: all 1s ease;
}
.intro.show, .fade.show {
  opacity: 1;
  transform: translateY(0);
}
.text-and-image {
  display: flex;
  align-items: flex-end;
  justify-content: space-between;
  gap: 40px;
  flex-wrap: wrap;
}
.text-and-image .text {
  flex: 1 1 50%;
}
.text-and-image .image {
  flex: 1 1 40%;
  text-align: center;
}
.text-and-image .image img {
  max-width: 100%;
  height: auto;
  border-radius: 10px;
  transition: transform 0.5s ease;
}
.text-and-image .image img:hover {
  transform: scale(1.02);
}
.vertical-words {
  position: absolute;
  top: 100px;
  left: 120px;
  display: flex;
  align-items: flex-start;
  gap: 30px;
}
.vertical-words .word {
  writing-mode: vertical-rl;
  text-orientation: upright;
  font-size: 2em;
  line-height: 1.5;
  letter-spacing: 5px;
  text-transform: capitalize;
  font-family: 'Manga', serif;
}
.carousel {
  display: flex;
  align-items: center;
  justify-content: center;
```

```
  gap: 40px;
  margin-top: 40px;
}
.carousel button {
  background: #9abfce9f;
  border: none;
  font-size: 2em;
  cursor: pointer;
  transition: background 0.3s, color 0.3s;
  width: 50px;
  height: 100px;
  border-radius: 70%;
  display: flex;
  align-items: center;
  justify-content: center;
  color: rgb(255, 255, 255);
}
.carousel button:hover {
  background: #92becf;
}
#character-desc {
  text-align: center;
  margin: 40px auto 10px;
}
.carousel img {
  width: 400px;
  height: auto;
  border-radius: 40px;
  transition: transform 0.5s;
}
.carousel img:hover {
  transform: scale(1.05);
}
a {
  color: #556;
  text-decoration: none;
  border-bottom: 1px solid transparent;
  transition: border-bottom 0.3s;
}
a:hover {
  border-bottom: 1px solid #556;
}
.book-links img {
  width: 150px;
  margin: 20px;
  transition: transform 0.5s;
}
.book-links img:hover {
  transform: scale(1.05);
}
#library .text-and-image.library {
  display: flex;
  flex-wrap: nowrap;
  flex-direction: row-reverse;
```

```
    align-items: flex-start;
    gap: 20px;
   }
   #library .text-and-image.library .text {
    flex: 1 1 40%;
    display: flex;
    flex-direction: column;
    align-items: flex-end;
    justify-content: flex-start;
    font-size: 24px;
   }
   #library .text-and-image.library .image {
    flex: 1 1 50%;
    text-align: center;
   }
   .link-icon {
    width: 24px;
    height: auto;
    vertical-align: middle;
    margin-right: 8px;
   }
   section p {
    overflow-wrap: break-word;
    word-break: break-word;
   }
   .book-links img {
    width: 150px;
    margin: 20px;
    transition: transform 0.5s;
   }
    #recommend .book-links {
  display: flex;
  flex-wrap: wrap;
  justify-content: center;
  gap: 40px;
  padding: 0;
  margin: 0;
}
#recommend .book-links a {
  text-decoration: none;
  color: inherit;
}
#recommend .book-links a img {
  display: block;
  width: 150px;
  height: auto;
  margin: 0 auto;
}
#recommend .book-links a .caption {
  display: block;
  font-size: 0.8em;
  text-align: center;
  margin: 8px auto 0;
  white-space: normal;
```

```
  writing-mode: horizontal-tb;
  line-height: 1.2;
}
.intro, .fade {
  opacity: 0;
  transition: opacity 0.8s ease-out;
}
.intro.show, .fade.show {
  opacity: 1;
}
@media (max-width: 1200px) {
  .text-and-image {
    display: flex;
    flex-direction: column;
    align-items: center;
    gap: 1.5em;
  }

  .text {
    display: flex;
    flex-direction: column;
    align-items: center;
  }
  .vertical-words {
    order: 0;
    margin-bottom: 1em;
  }
  .text p {
    order: 1;
    max-width: 600px;
    text-align: center;
  }

  .image {
    order: 2;
    width: 100%;
    max-width: 600px;
  }
  .image img {
    width: 100%;
    height: auto;
  }
}
.text-and-image.zoom-collapsed {
  display: flex !important;
  flex-direction: column !important;
  align-items: center !important;
  gap: 1.5em !important;
}

.text-and-image.zoom-collapsed .text {
  display: flex !important;
  flex-direction: column !important;
  align-items: center !important;
```

```
  gap: 1em !important;}

.text-and-image.zoom-collapsed .vertical-words {
  order: 0 !important;
  position: static !important;
  margin: 0 0 0.5em !important;
}

.text-and-image.zoom-collapsed .text p {
  order: 1 !important;
  max-width: 90% !important;
  text-align: center !important;
}

.text-and-image.zoom-collapsed .image {
  order: 2 !important;
  max-width: 90% !important;
  margin-top: 1em !important;
}
.text-and-image.zoom-collapsed .image img {
  width: 100% !important;
  height: auto !important;
}
@media (max-width: 1000px) {
  header {
    flex-wrap: wrap;
    padding: 10px 5%;
  }
  header a img {
    flex: 1 1 100%;
    margin-bottom: 10px;
  }
  nav {
    width: 100%;
    display: flex;
    flex-wrap: wrap;
    justify-content: center;
    gap: 8px;
    margin-bottom: 10px;
  }
  nav a {
    flex: 0 1 auto;
    min-width: auto;
    margin: 4px;
    font-size: 0.9em;
  }
  #music-toggle {
    margin: 4px;
    align-self: center;
  }
}
nav.main-nav {
  background: #fff;
  width: 100vw;
```

```
  margin-left: calc(50% - 50vw);
  margin-right: calc(50% - 50vw);
  box-sizing: border-box;
  padding: 10px 0;
}
nav.main-nav ul {
  display: flex;
  flex-wrap: wrap;
  justify-content: center;
  gap: 1rem;
  list-style: none;
  margin: 0;
  padding: 0;
}
nav.main-nav ul li {
  flex: 0 1 auto;
  min-width: 120px;
}
nav.main-nav ul li a,
nav.main-nav ul li button {
  display: block;
  width: 100%;
  padding: 0.5em 1em;
  text-align: center;
  white-space: nowrap;
  font-family: 'Manga', serif;
  font-size: 0.9em;
}

.carousel {
  display: flex;
  align-items: center;
  justify-content: center;
  gap: 1rem;
  margin: 2rem auto;
  width: 100%;
  max-width: 600px;
  box-sizing: border-box;
}
.carousel img {
  width: 100%;
  max-width: 400px;
  height: auto;
  border-radius: 40px;
  transition: transform 0.5s;
}
.carousel button {
  flex: 0 0 auto;
  font-size: 2rem;
  width: auto;
  height: auto;
  padding: 0.2em 0.5em;
}
```

```
            #library .text-and-image.library {
              display: flex;
              flex-wrap: wrap;
              gap: 1rem;
              align-items: flex-start;
            }
            #library .text-and-image.library .text {
              flex: 1 1 200px;
              flex-wrap: wrap;
              gap: 1rem;
            }
            #library .text-and-image.library .text p {
              flex: 1 1 120px;
              margin: 0;
              display: flex;
              align-items: center;
              gap: 0.5rem;
              font-size: 1em;
            }
            #library .text-and-image.library .image {
              flex: 1 1 200px;
              text-align: center;
            }
            #library .text-and-image.library .image img {
              width: 100%;
              max-width: 300px;
              height: auto;
              margin-top: 1rem;
            }
            header > a {
              position: relative;
              z-index: 2;
            }

            nav.main-nav {
              position: relative;
              z-index: 1;
            }
              </style>
</head>
<body>
  <header>
    <a href="#home"><img src="img/gdc.png" alt="Логотип"></a>
    <nav class="main-nav">
      <ul>
        <li><a href="#novel">Про новелу</a></li>
        <li><a href="#author">Про автора</a></li>
        <li><a href="#characters">Персонажі</a></li>
        <li><a href="#library">Де читати</a></li>
        <li><a href="#recommend">Рекомендації</a></li>
        <li><button id="music-toggle">♫</button></li>
      </ul>
    </nav>
  </header>
```

```
<audio id="background-music" loop>
  <source src="mus/Магистр_Дьявольского_культаMo_Dao_Zu_Shi_-
_OST_«Напившись_вина_вижу_во_сне_прошлую_жизнь»_(muzmo.site).mp3" type="audio/mpeg">
</audio>

<section class="intro fade" id="home">
  <div class="text-and-image">
    <div class="text">
      <div class="vertical-words">
        <div class="word">Магістр</div>
        <div class="word">диявольського</div>
        <div class="word">культу</div>
      </div>
      <p>«Юначе, у цьому житті є два нудотних слова, які людина повинна навчитися говорити,
незважаючи ні на що»
        — «Які саме?»
        — ««Дякую» і «Вибач».»</p>
    </div>
    <div class="image">
      <img src="img/WWX.png" alt="Магістр диявольського культу" title="Навіщо живому хвилюватися
про загробне життя? Я просто досхочу насолоджуся життям, поки можу.">
    </div>
  </div>
</section>

<section class="fade" id="novel">
  <h2>Про новелу</h2>
  <p>«Магістр диявольського культу» — справжній феномен китайської літератури від Мо Сян Тунсю,
що належить до жанру сянься (фентезі про безсмертних). Події розгортаються в барвистому, але
жорстокому світі культиваторів, де кожен крок наповнений магією, інтригами й небезпекою. У центрі
оповіді — Вей Усянь — геніальний і харизматичний, проте суперечливий майстер духів, який пережив
трагічну загибель і отримав другий шанс на життя в тілі іншого. Його шлях — це не лише боротьба з
демонічними силами, а й внутрішній пошук балансу між помстою і прощенням, свободою і
обов'язком.<br>
    Поряд із ним постає Лань Ванцзі — втілення благородства та незламної волі клану Гусу Лань:
стриманий, холоднокровний і водночас сповнений прихильності до Вей Усяня. Їхні стосунки
пронизані тонкою психологією та драматизмом, адже навіть найменший жест може перевернути хід
їхніх доль.<br>
    На тлі масштабних бійок і містичних ритуалів авторка майстерно розкриває теми честі, морального
вибору, дружби й справжнього кохання. Захопливі пригоди змінюються глибокими роздумами над
сенсом життя, а поєднання динаміки екшену й ніжної романтики робить цю новелу незабутньою.</p>
</section>

<section class="fade" id="author">
  <h2>Про автора</h2>
  <p>Мосян Тонсьов (Mòxiāng Tóngxiù) — китайська (Тайвань) письменниця фентезійних романів у
жанрі Даньмей і Сянься. Тримає свою особу у таємниці. За однією версією, такий псевдонім вона
обрала, тому що в юності її мама сказала: "я відчуваю запах чорнила в одній твоїй руці та запах
грошей в іншій" (у перекладі з китайської (Мо Сян) означає «аромат чорнила», а (Тонсьов) — «запах
грошей»). Отримала шалену популярність після виходу новели «Магістр диявольського культу»
(пізніше були випущені одноіменне дуньхуа, маньхуа та знято серіал «Неприборканий: Повелитель
Ченьцінь»). Також є автором двох популярних романів: «Благословіння небожителів» та «Система
врятуй себе сам: для головного лиходія».</p>
```

```
</section>

<section class="fade" id="characters">
 <h2>Персонажі</h2>
 <div class="carousel">
  <button onclick="prevSlide()">&#10094;</button>
  <img id="character-img" src="img/wwx_gallery.png" alt="Вей Усянь">
  <button onclick="nextSlide()">&#10095;</button>
 </div>
 <p id="character-desc">Вей Усянь (Wei Wuxian) — геній, який пішов своїм шляхом у світі культиваторів.</p>
</section>

<section class="fade" id="library">
 <h2>Де читати та купити</h2>
 <div class="text-and-image library">
  <div class="text">
   <p>
    <a href="https://chitaka.com.ua/knigi/magistr-dyyavolskogo-kultu/">
     <img src="img/icon-library.svg" alt="" class="link-icon">
     Електронна бібліотека
    </a>
   </p>
   <p>
    <a href="https://www.pulsar.ua/ua/tovary/ranobe.html">
     <img src="img/icon-store.svg" alt="" class="link-icon">
     Магазин книг
    </a>
   </p>
  </div>
  <div class="image">
   <img src="img/LWZ.png" alt="Де купити новелу" title="Між нами не повинно бути місця для дякую і вибач.">
  </div>
 </div>
</section>

<section class="fade" id="recommend">
 <h2>Рекомендовані новели</h2>
 <div class="book-links">
  <a href="https://uakino-bay.net/16946-blagoslovenie-nebozhitelei.html" target="_blank">
   <img src="img/HOB.jpg" alt="Благословіння небожителів" title="Благословіння небожителів">
   <span class="caption">Благословіння небожителів</span>
  </a>
  <a href="https://baka.in.ua/fictions/systema-vriatui-sebe-sam-dlia-holovnoho-zlodiia" target="_blank">
   <img src="img/SS.jpg" alt="Система врятуй себе сам: для головного лиходія" title="Система врятуй себе сам: для головного лиходія">
   <span class="caption">Система врятуй себе сам: для головного лиходія</span>
  </a>
  <a href="https://baka.in.ua/fictions/khaski-ta-yoho-vchytel-bilyi-kit" target="_blank">
   <img src="img/HWC.png" alt="Хаскі та його вчитель білий кіт" title="Хаскі та його вчитель білий кіт">
   <span class="caption">Хаскі та його вчитель білий кіт</span>
  </a>
 </div>
```

```
</section>
```

Додаток В

```
<script>
 const faders = document.querySelectorAll('.fade, .intro');
 window.addEventListener('scroll', () => {
  faders.forEach(el => {
   if (el.getBoundingClientRect().top < window.innerHeight - 100) {
    el.classList.add('show');
   }
  });
 });
 const images = [
  { src: 'img/wwx_gallery.png', desc: 'Вей Усянь (Wei Wuxian) — геній, який пішов своїм шляхом у світі культиваторів.' },
  { src: 'img/lwz_gallery.png', desc: 'Лань Ван Цзи (Lan Wangji) — взірець честі та відданості.' },
  { src: 'img/jc_gallery.png', desc: 'Цзян Чен (Jiang Cheng) — гордий і сильний лідер ордену Юньмэн Цзян.' },
  { src: 'img/jl_gallery.png', desc: 'Цзинь Лін (Jin Ling) — юний і запальний спадкоємець клану Цзинь.' },
  { src: 'img/lsc_gallery.png', desc: 'Лань Сі Чень (Lan Xichen) — мудрий старший брат Лань Ван Цзи.' }
 ];
 let current = 0;
 function showSlide(i) {
  document.getElementById('character-img').src = images[i].src;
  document.getElementById('character-desc').textContent = images[i].desc;
 }
 function nextSlide() { current = (current+1) % images.length; showSlide(current); }
 function prevSlide() { current = (current-1 + images.length) % images.length; showSlide(current); }
 const music = document.getElementById('background-music');
 const toggle = document.getElementById('music-toggle');
 toggle.textContent = '🔇';
 toggle.addEventListener('click', () => {
  if (music.paused) { music.play(); toggle.textContent='🎵'; }
  else { music.pause(); toggle.textContent='🔇'; }
 });
</script>
<script>
 const container = document.querySelector('.text-and-image');

 function checkZoom() {

  const scale = window.visualViewport?.scale ?? 1;

  if (scale < 1) {
   container.classList.add('zoom-collapsed');
  } else {
   container.classList.remove('zoom-collapsed');
  } }
 window.addEventListener('resize', checkZoom);
 if (window.visualViewport) {
  window.visualViewport.addEventListener('resize', checkZoom);  }
 document.addEventListener('DOMContentLoaded', checkZoom);
</script>
</body>
```

```
</html>
```